

Ikt. sz.: VFB-41/28-6/2020.

VFB-11/2020. sz. ülés
(VFB-35/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési bizottságának**
2020. december 8-án, kedden, 8 óra 01 perckor
az Országház Apponyi Albert gróf termében (főemelet 58.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter meghallgatása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján.</i>	6
<i>Dr. Palkovics László szóbeli tájékoztatója</i>	6
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	16
<i>Dr. Palkovics László válaszai</i>	23
<i>Az "egyenlő munkáért egyenlő bér" elvének gyakorlati megvalósítása érdekében szükséges intézkedésekről szóló H/11062. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	31
<i>Jakab Péter szóbeli indoklása</i>	31
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	33
<i>Jakab Péter reagálása</i>	35
<i>Határozathozatal</i>	36
<i>Egyebek</i>	36
<i>Az ülés berekesztése</i>	36

Napirendi javaslat

1. Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. A veszélyhelyzet ismételt elrendelése miatt bezárni kényszerülő szórakozóhelyek alkalmazottainak bérpótlásáról szóló határozati javaslat
(H/13576. szám)
(Dr. Lukács László György (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. Az "egyenlő munkáért egyenlő bér" elvének gyakorlati megvalósítása érdekében szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/11062. szám)
(Jakab Péter (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Z. Kárpát Dániel (Jobbik), a bizottság elnöke
Bányai Gábor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Szatmáry Kristóf (Fidesz), a bizottság alelnöke

Becsó Zsolt (Fidesz)
Ovádi Péter (Fidesz)
Tasó László (Fidesz)
Hollik István (Fidesz)
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)
Tordai Bence (Párbeszéd)

Helyettesítési megbízást adott

Molnár Gyula (MSZP) Bangóné Borbély Ildikónak (MSZP)
Gelencsér Attila (Fidesz) Bányai Gábornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Birinyi Georgina bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter
Jakab Péter országgyűlési képviselő (Jobbik)

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 01 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban: ELNÖK: Nagy tisztelettel köszöntöm miniszter urat, képviselőtársaimat, kedves munkatársaimat, kedves vendégeinket. Köszönöm szépen a technikai jelzést, a bizottság elnöke olyan otthonosan érzi magát, hogy észre sem vette, hogy a mikrofonja nem működött. Még egyszer szeretettel köszöntök hát mindenkit. A Vállalkozásfejlesztési bizottság ülését ezennel megnyitom.

Első technikai feladatom rendre a határozatképeség megállapítása. Gyors egyeztetést folytatok a kollégámmal. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, egy helyettesítéssel folytatjuk munkánkat. A bizottság határozatképeségének ismeretében pedig a napirend elfogadása a szokásos technikai feladatunk, ami egy kicsit bonyolultabbnak ígérkezik, mint rendszerint, hiszen a kiküldött napirendi javaslatához képest az eredetileg második napirendi pontként szereplő javaslat az előterjesztő kérésére a mai napon nem kerül tárgyalásra. Hiszen egy párhuzamos miniszteri meghallgatás miatt az előterjesztő sem tud jelen lenni.

Ennek ismeretében kérem képviselőtársaimat, hogy a kiküldött napirendi javaslatról határozzunk. Ennek értelmében tehát az első napirendi pontként dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter meghallgatására kerül sor. Tehát ez nincs veszélyben. Ugyanakkor új 2. napirendi pontként kerülne be a H/11062. számú tárgysorozatba-vételi javaslat, végül pedig az egyebek zárná a vitát. Látom, hogy alelnök úr jelentkezik, parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Ez az eredeti 3-as kerülne akkor, ha jól értem, 2. helyre.

ELNÖK: Így van. Köszönöm. Kérem képviselőtársaimat, hogy határozzunk az előttünk fekvő javaslatról. Ki az, aki támogatja a napirend ilyenén módosított verzióját? *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy egyhangú döntés született. A napirend elfogadásra került, és ez az a pont, ahol a napirend kiegészítése tekintetében tehetek javaslatot annak ismeretében, hogy beérkezett a bizottsághoz egy friss kérelem, ez Nunkovics Tibor jobbikos képviselő úr határozati javaslata, amelynek címe: 2020. december 24. és december 31. közötti napok munkaszüneti nappá nyilvánításáról. És ezen javaslat tárgysorozatba vétele tekintetében, mely iromány a H/14237. szám alatt fut, kérem a bizottság döntését. Kérdezem, ki az, aki támogatja, hogy a napirendi javaslat kiegészüljön ezzel a javaslattal. *(Szavazás.)* 2 igen szavazattal, 7 nem ellenében sajnálatos módon a napirendi pont tárgyalásának lehetősége elúszott.

Így tehát a korábban általam felolvasott napirendi javaslat lesz mai napra vonatkozóan az érvényes.

Tájékoztatom továbbá a tisztelt bizottságot, hogy a tegnapi nap folyamán Jakab Péter jobbikos frakcióvezető úr napirend-módosítási kezdeményezést juttatott el hozzám azzal a kéréssel, hogy a H/14237. számú, 2020. december 24. és december 31. közötti napok munkaszüneti nappá nyilvánításáról szóló határozati javaslatot a bizottság vegye napirendre. Ezzel a szavazással kiderült, hogy a bizottság ezt nem fogja napirendre venni, ily módon nincs más feladatunk, mint áttérni az eredeti első napirendi pontra, amely dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter úr meghallgatása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján.

Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter meghallgatása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján.

Legutóbb tavaly december 3-án köszönhattük miniszter urat körünkben. Kérem, számoljon be az eltelt egy év alatt elvégzett munkáról, döntésekről, eredményekről, és a bizottság körében megszokott szakmai mederben kérem, hogy a lehető legtöbb információt ossza meg velünk az eltelt hónapok eredményeiről. Parancsoljon!

Dr. Palkovics László szóbeli tájékoztatója

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációs és technológiai miniszter: Köszönöm szépen. Köszönjük a lehetőséget, hogy egy évvel a tavalyi beszámoló után idén újra itt lehetünk. Készültünk egy rövid prezentációval, ennek a bemutatása során szeretnék azokon az elmúlt egy évet jellemző eseményeken keresztül menni, ami a bizottság érdeklődésére számot tarthat.

ELNÖK: Elnézést, hogy meg kell szakítanom miniszter urat. Mivel prezentációval készült, ennek engedélyezéséről a szigorú szabályok miatt az országgyűlési törvény 38/A § (3) bekezdése alapján a bizottságnak - elnézését kérem, de - szavaznia kell. Kérdezem tehát: ki ért egyet azzal, hogy a miniszter úr szemléltetést alkalmazhasson? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Úgy látom, egyhangú döntés született. Megígérem, hogy miniszter urat nem fogom többször félbeszakítani. Parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációs és technológiai miniszter: *(Tájékoztatóját kivetítő segítségével tartja meg.)* Köszönöm, de akár lehet is itt a Vállalkozásfejlesztési bizottság ülésein, kiváló szakmai diskussziókat szoktunk folytatni, tehát én azt hiszem, hogy még ez is belefér ebbe a dologba. Úgyhogy, ha bárhol olyan kérdés van, ami az adott ügygel kapcsolatos, akkor javaslom elnök úrnak, ha ezt engedélyezi, akkor ezt nyugodtan fel lehet tenni. De a végén is nyilván a kérdésekre válaszolni fogunk, illetve magát a prezentációt, ha elnök úr egyetért, akkor a bizottság számára megküldenénk, csak azért, hogy legyen egyfajta referencia erről a mai megbeszélésről.

Az elmúlt egy év abban az értelemben szokatlan volt, hogy a gazdaságot erőteljesen érintette az a helyzet, amit a vírus okozott, és az elmúlt egy év a minisztérium részéről részben a vírussal kapcsolatos kutatási, iparpolitikai ügyekkel telt, részben pedig a vírus hatásainak az ellensúlyozásával.

Tehát röviden erről szeretnék ma beszámolni, hogy hova is jutottunk. Egy gazdasági helyzetképpel kezdeném, utána röviden bemutatnám a gazdaságvédelmi akciótervnek a fő elemeit, nem túl sokat beszélve erről, hiszen ezt már láttuk, hanem az eredményeiről, főleg számokat szeretnék itt mutatni a különböző intézkedések hatásait illetően. Illetve, miután nagyon sok minden történt, ezért néhány kiemelt szakpolitikai kérdésre szeretnék rátérni, és természetesen, ha a végén erre vagy ezen túli ügyekre vonatkozóan vannak kérdések, akkor nagyon szívesen válaszolunk itt kollégáimmal együtt.

Ez az év abból a szempontból is fontos, hogy most zajlik az európai uniós következő ciklusunk tervezése, a végén erre is majd kitérnék, illetve kitérnék a Next Generation EU alapok tervezésére vonatkozó kérdésekre is, hogy hol is állunk ott. Röviden előljáróban annyit szeretnék mondani, hogy a vállalkozások mind a kettő támogatási rendszernek a középpontjában állnak.

Gazdasági helyzetkép. Ugye, azt hiszem, hogy itt sok újdonságot ezzel nem mondok, talán itt, ami érdekesebb, ez a harmadik negyedéves GDP-adatok alakulása.

Nem így terveztük ezt az évet, tavaly egy közel 5 százalékos környéki gazdasági növekedésről beszéltünk, a harmadik negyedév végén ez Magyarországon 4,7 százalékos csökkenést jelentett. Persze, hogy látjuk, ez minden európai országot érintette több-kevesebb mértékben. A negyedik negyedéves adatok még nem ismertek, különböző becslések, illetve számítások vannak. Mindenki végez ilyeneket, az OECD-től kezdve, az Európai Unió, nyilván a minisztérium is, hogy ez hol fog véget érni. Most abba a becslésbe, hogy hogy is fog kialakulni a magyarországi 2020-as növekedési adat, most nem mennék bele. Ezt majd az elkövetkező időszak fogja meghatározni, ahogy mondtam, becsléseink vannak.

Vannak pozitív fejlemények, természetesen, az ipari teljesítményünk 2020 szeptemberében tovább növekedett, az áprilisi mélypont, ami a magyar gazdaság egyes jelentős vállalatai leállásának a következménye volt, ez úgy tűnik, hogy visszapattant, szeptember hónapban már 2,2 százalékkal haladta meg a korábbi szinten. Nyilván ebben a járműiparnak komoly szerepe volt. Amikor a járműipari partnereinkkel beszélünk, általában egyébként ez igaz az ipar többi részére is, most mindenki arról számol be, hogy a dolog annyira átesett a másik oldalra, hogy most nem kapacitástöbbletről és leépítésről, hanem munkaerőhiányról beszélnek. Annak érdekében, hogy egyébként az ő saját megfogalmazásuk szerint az év utolsó öt hónapját a cégek életében ilyen rendelésállomány soha nem jellemezte, tehát sokkal magasabb ez a rendelésállomány, mint amivel egyébként bármikor ebben az időszakban rendelkeztek.

Hogy ez az év végéig hova fog kifutni, most már azért ebben látunk számokat. Az nem kizárt, hogy ezek a cégek a tavalyi tévyszámaikat meg fogják haladni, sőt, lesz olyan, aki az idei büdzsé számait is el fogja érni. Tehát ez a visszapattanás ezt eredményezte.

Természetesen a magyar gazdaságnak nem minden része van ennyire jó helyzetben. Itt két olyan területet szeretnék említeni, ami a bizottság szempontjából szerintem fontos. Az egyik a kiskereskedelem alakulása. Itt nem látunk nagyon nagy problémát, tehát gyakorlatilag a tavalyi szinttel tudunk számolni, ahol viszont a helyzet óhatatlanul problémásabb, ez a vírus közvetlen hatása, ez a vendéglátás, szállodaipar, szórakoztatóipar.

Gyakorlatilag az áprilisi csökkenés után a nyár folyamán ez visszaemelkedett, aztán most megint csökkenésnek indult. Ahogy a vírus terjedése fölerősödött, látjuk a második hullámot, úgy van hatással erre a területre, és ennek a számai itt látszanak. Itt hamarosan több intézkedést fogunk ebben az ügyben bejelenteni, hogy hogyan fogjuk tudni ezt kompenzálni. *(Tordai Bence belép a terembe, és helyet foglal.)*

Az export alakulása is egyébként az ipar működőképességét jelenti, illetve az exportpiacaink magukhoz térését jelenti. Ha megnézzük a járműipari cégeket, ennek részeinek az exportteljesítménye szeptemberre meghaladta az export átlagát. Ennek alapvetően a piacainkon, direkt vagy indirekt piacainkon a járművek iránti kereslet indokolt. Gyakorlatilag Kína olyan mértékben pattan vissza április óta, és olyan mértékben igényli azokat a főleg német, magasabb kategóriájú autókat, ami nyilvánvalóan a magyar gazdaságot is erőteljesen húzza maga után, és ez ilyen értelemben húzza a teljes beszállítói láncot maga után.

A munkanélküliségi ráta. Itt egy augusztusi adat szerepel. Ez azóta egy kicsit romlott, most újra úgy tűnik, hogy visszajavul. 3,9 százalékos volt a munkanélküliség augusztusban. Ez szeptemberben egy kicsit emelkedett, de ezzel még mindig az Európai Unió 5-6. első állama között vagyunk. Nyilván ez annak a politikának a következménye, amit munkaalapú gazdaságnak szoktunk hívni az elmúlt időszakban.

Ezt az elvünket tartottuk egyébként a vírus okozta helyzetben is, és azt mondtuk, hogy ha valaki dolgozik és nem kerül ki sem időlegesen, sem véglegesen a

munkaerőpiacról, akkor az egy lényegesen gyorsabb indulást tesz lehetővé, és ennek az eredményei látszanak itt.

Ha megnézzük ténylegesen az alkalmazottak vagy foglalkoztatottak számát, augusztus végén a foglalkoztatotti szám meghaladta a négy félmilliót, és nagyon kevéssé maradt csak el a valaha volt, egyébként tavalyi augusztusi foglalkoztatotti számtól. Ebben nyilván mindig egy kis szezonális, illetve valamennyire már látjuk azt a hatást, amit a külföldről hazajöttek, a kiküldetésben lévők hazatérése, illetve bizonyos szempontból a közalkalmazottak számának csökkenése okozta. Ha összehasonlítjuk a két évet, akkor ezt nagyjából ez indokolja.

Valahol 4 millió 450-460 ezer alkalmazott környékén változik ez a szám, ahogy mondtam, attól függően, hogy a vírus második csúcsa hogy fog megjelenni. A miniszterelnök tegnapi bejelentése alapján az elkövetkező időszakban itt bizonyos átrendeződés történhet meg. Egyébként az átrendeződést látjuk. Ha megnézzük a tavalyi, illetve az idej alkalmazotti létszámot, akkor ezen belül az elsődleges munkaerőpiacon lényeges változás nem történt.

Viszont a struktúrájában történt változás. Logisztikai területről, vendéglátás területéről kerültek ki munkavállalók, viszont bekerültek az elsődleges munkaerőpiac egy másik területére. Például az informatika olyan terület, ami erőteljesen nőtt az elmúlt időszakban, tehát az elmúlt egy évben. És úgy tűnik, hogy a vírus lecsengése után ezek maradandó hatásokat is fognak majd eredményezni.

Ha egy pillantást vetünk a foglalkoztatási helyzetképre: ez az a szám, ami a regisztrált álláskeresőkre vonatkozó adatbázis alakulását mutatja, hogy itt egyértelműen lehet követni a vírus terjedését a tavaszi időszakban. Gyakorlatilag június közepétől kezdődően viszont ez, a regisztrált álláskeresők száma folyamatosan csökken. Itt már visszatértünk 300 ezer alá. Márciusban valahol 281 ezer ember vett részt ebben a rendszerben, akiknek a száma fölemelkedett 376 ezer környékére, és most visszatértünk 292 ezerre. A zöld meg a piros vonalak az új regisztrált álláskeresőket és a regisztrációból kilépőket jelentik.

A regisztrációból kétféleképpen lehet kikerülni: vagy munkaszerződéssel vagy pedig ha megszűntek a regisztráció feltételei. Ezért aztán egy másik rendszerben jelennek meg ezek a munkavállalók. De mindenképpen látszik az, hogy a gazdaság elkezdett magához térni.

Nagyon sok indikátort figyelünk, ami a munkaerőpiacra vonatkozik. Talán az egyik legérzékenyebb indikátor a kölcsönzött munkaerő száma. Részben amikor zűrössé válik a helyzet a munkaerőpiacon, akkor ezt építik le leggyorsabban, és ezeket a munkavállalókat lehet visszaküldeni a kölcsönzőcéghez, viszont amikor egyébként munkaerőkapacitás-igény jelenik meg, akkor viszont itt tudnak leggyorsabban fölépíteni.

Amit nagyon jó látni, hogy egy 37 százalékos csökkenés az év eleji számhoz képest most már 3,7 százalékkal kevesebb csak a kölcsönzött munkaerő létszáma, tehát azt jelenti, hogy az az ipari visszapattanás, amit egy korábbi ábrán mutattam, valóban ezt okozza.

Többször elhangzott a sajtóban, hogy a kormány a közfoglalkoztatás emelésén keresztül kívánja megoldani a vírus okozta munkaerőpiaci helyzetet. Hogy ez mennyire nem így van, ez az ábrán látszik egyébként. Gyakorlatilag a közfoglalkoztatottak száma elenyésző mértékben emelkedett, holott egyébként magát az előirányzatot felülről nyitottá tettük, tehát azt mondtuk, hogy ha egyébként valami olyan helyzet áll elő, hogy akár kétszáz ezer közfoglalkoztatottat is tudunk finanszírozni, erre nem került sor, ugyanis az elsődleges munkaerőpiac ezt megoldotta.

Tehát gyakorlatilag a közfoglalkoztatottak száma néhány ezerrel változott az elmúlt időszakban. Ennek egy része a szezonális, egy része pedig nyilván a vírus

okozta helyzet, de ez nem egy drámai helyzet. Az elsődleges munkaerőpiac itt kifejezetten jól tudott erre reagálni.

Amire most külön kell figyelnünk, hogy ahogy mondtam, az ipar magára talált, és úgy tűnik, hogy az ipar működését a második hullám okozta megnövekedett pandémiás helyzet sem befolyásolja, az iparvállalatok fegyelmезetten tudják ezt kezelni.

Akire viszont direktben hatással van, ez gyakorlatilag a szálláshely-szolgáltatás, vendéglátás. Itt ugyan októberig még nem látszik nagyon drasztikus csökkenés, az év elején, május-június környékén látszott egy erőteljes csökkenés, aztán utána ez visszaemelkedett, hiszen a nyári időszakban az éttermek, illetve a szállodák ki tudtak nyitni.

Decemberre várjuk azt, hogy az egy hónap meghosszabbítása a jelenlegi helyzetnek mit fog okozni. Ahogy mondtam, a kormány dolgozik olyan megoldáson, hogy lehetőség szerint ezeken a számokon ez ne látszódjon, és ne kerüljenek emberek utcára azért, mert mondjuk bizonytalanná válik a helyzetük. Tehát ez a pillanatnyi helyzet.

A gazdaságvédelmi akciótervet gyakorlatilag március elején létrehoztuk. Ennek az akciótervnek öt alapvető pillére van. A részleteiről most nagyon sokat nem szeretnék beszélni, csak néhány mondatban említeném az egyes pilléreket. Így az első és legfontosabb feladatunk a munkahelyek megőrzése volt, tehát annál rosszabb, ha valaki kikerül egy munkahelyről, nincs. Itt tehát egy sor olyan konstrukciót hoztunk létre, amivel ezt meg tudtuk gátolni.

Mindjárt látszik egy következő ábrán, hogy gyakorlatilag az intézkedéseink, ha mindent összeadunk, akkor nagyjából egymillió-kilencszáznyolcvanezer embert értek el, akinek meg tudtuk őrizni a munkahelyét.

Azonnal kezdtünk foglalkozni a munkahelyteremtés kérdéseivel. Tehát olyan ágazati támogatásokat, beruházási támogatásokat hoztunk létre és adtunk, ami nem hogy a munkaerő csökkenéséhez vagy csak a megtartásához, hanem a növeléséhez is vezetett. Meghatároztuk azokat a kiemelt ágazatokat, akiket a vírus direktben érintett. Ott külön programokat hoztunk létre, a turizmus investíciós programjai idetartoznak, illetve megindult egy nagyon komoly gépezet annak érdekében, hogy a vállalkozások finanszírozását tudjuk biztosítani.

Most éppen eltakarom az ötödik, talán a legfontosabb pillért, a családok és a nyugdíjasok védelmét. Pedig ebben jelent meg. Azt gondolom, hogy ennek a hatásait mindenki tudja követni.

Ami fontos, az egy összefoglaló arra vonatkozóan, ahol látjuk azt, hogy milyen konstrukciókat tartalmaz a gazdaságvédelmi akcióterv. Az álláskeresési járadék továbbra is érvényes, az álláskeresési segélyen keresztül, akik kikerültek a járadék hatálya alól, szintén tudjuk támogatni.

Speciális támogatás a Diákhitel plusz program, ami a digitális oktatásban részt vevő, tehát fizikailag nem az egyetemen tanuló egyetemisták életkörülményeit biztosítja; ez egy 500 ezer forintos kamatmentes hitelt jelentett. Ezzel is már nagyon sokan éltek. Harmincezer hallgató vette igénybe ezt a hitelt. Itt az a probléma, hogy ők a tanulmányaik mellett valamilyen munkával is foglalkoztak akár duális képzésben, és ezek a jövedelmek eltűntek. Ezt kompenzáltuk ezzel.

Egy sor olyan konstrukció jelent meg - a munkabértámogatás, a kurzarbeiternek megfelelő rendszerre speciális támogatást dolgoztunk ki a kutatás-fejlesztésben részt vevő munkavállalók megőrzésére, tehát nem szeretttük volna azt, hogy ha a piaci viszonyok alakulása ahhoz vezet, hogy mérnökök kerülnek az utcára, amit egyébként előtte fölépítettünk.

Ez egy kifejezetten jó konstrukció, több ágazati bértámogatási rendszert hoztunk létre, illetve egy nem kis létszámú munkavállalót elérő, versenyképesség-növelő támogatási konstrukciókat működtetünk ma is. Ennek többfajta forrása van. Van egy direkt magyar állami forrás, illetve van egy európai uniós forrásokra épülő eleme. Hát itt önmagában nagyjából 400 ezer, 350 ezer munkavállaló munkahelyét garantáltuk azzal, hogy a vállalat vállalta azt, hogy beruház, és egyébként megtartja a munkavállalóit.

Egy érdekes elem, egy olyan felnőttképzési, egy területre vonatkozó digitális képességszerző tanfolyamot, ingyenes tanfolyamot hoztunk létre, amit 62 ezren választottak, és ebből 40 egynéhány ezren már le is vizsgáztak, illetve lezárták a tanfolyamot, és ez folytatódik most már egy ténylegesen képzettséget adó formában.

És ahogy említettem, az összes, ilyen típusú konstrukciónk, ami munkahelyeket teremt, illetve a közfoglalkoztatást, ha ezt mind összeadjuk, valahol ilyen 980 ezer ember munkahelyét tudtuk megvédeni, és ezek a konstrukciók egyébként működnek a továbbiakban is.

Egy nagyon fontos elem a gazdaság finanszírozása, az a gazdaságvédelmi akcióterv, amiről beszéltem. Ez valahol ilyen 9500 milliárd forint különböző pénzügyi eszközt mozgósított annak érdekében, hogy az elkövetkező egy-két évben a gazdaságot intakt módon tudjuk tartani, és tudjuk finanszírozni. Ennek az erre az évre eső része egy 5000-6000 milliárd forint környéki összeg. Ebből a 6000 milliárd forintból közel 4000 milliárd forint már a gazdaságban van, 1400 milliárd forintra támogatási döntéssel rendelkeznek már a partnerek, és a kifizetés zajlik. És még van lehetőségünk 6000 milliárd forintra, hogy még ebben az évben 700 milliárd forintnyi ilyen támogatások a gazdaságba kerüljenek különböző formában.

Ahogy említettem, a beruházástámogatási programjaink is egy nagyon jelentős összeget jelentenek, itt 917 milliárd forintot adtunk vállalatoknak különböző formában különböző forrásokba, aminek a következményeként 1500 milliárd forintnyi beruházás valósult meg.

Kétfajta támogatási típus van, az egyik közvetlen a munkaerő támogatása, tehát a munkahelyet tartjuk meg úgy, hogy egyébként a munkaerő jövedelmeinek egy részét valamilyen formában átvállaljuk, egy másik pedig az, hogy ha egy vállalat fejleszt ebben az időszakban - ugye ez a 917 milliárd forint állami támogatás -, akkor viszont ő vállalja azt, hogy nem bocsátja el a munkavállalóit, hiszen annak érdekében fejleszt, hogy amikor a viszonyok megint jobbá válnak, akkor azonnal el tudjon kezdeni ezzel foglalkozni. Ugye, néhány elemet ebből talán, ha kiemelnék: egy versenyképesség-növelő támogatási program, itt nagyjából 300 milliárd forintról beszélünk, exportvédelmi támogatás, ennek mind az a feltétele egyébként, hogy a munkaerőt tartjuk meg.

Vannak olyan programjaink, amik technológiai fejlesztéshez, zöld high-tech technológiai fejlesztéshez kötik egyébként magát a támogatást, na így jön össze ez a 917 milliárd forintos támogatási összeg. Csak egy szám arra vonatkozóan, hogy a különböző hitel- és garanciatermékek hogy oszlanak meg, részben a finanszírozó alapján, illetve magának az eszköznek a struktúrája alapján. Ez önmagában csak 2800 milliárd forintot jelent, ebből 2500 milliárd már leszerződésre került.

Nagyon sokat tudnék ennek a részleteiről beszélni, ezt most nem tenném, ha a képviselő hölgyeknek, uraknak erre igénye van, akkor nagyon szívesen bármilyen információt rendelkezésre bocsátunk. Az egyiket szeretném csak tulajdonképpen bemutatni. Ez a munkahelyvédelmi bértámogatás. Itt mindösszesen 207 ezer munkavállalóra nyújtottak be a vállalatok bértámogatási igényt. Ezt ők meg is kapták, a teljes konstrukció valahol 35 milliárd forintba került augusztus végéig. Ezek a pályázatok most futnak ki.

Itt az volt a feltétel, hogy három hónapra lehet támogatást igényelni, és egy hónap továbbfoglalkoztatást kellett vállalni. Megnéztük, hogy mennyire volt sikeres ez a program. A program annyira sikeres volt, hogy gyakorlatilag a program lezárulása után nagyjából az ebben a programban részt vevő munkavállalók kevesebb, mint 2 százaléka az, aki munkahelyet változtatott. Azt nem tudjuk, hogy azért, mert leépítették, vagy azért, mert önmagától elment. Tehát mind a két fél, mind a munkavállaló, mind a munkaadó ezt nagyon komolyan vette, és komolyan pályáztak.

Csak egy rövid megyei bontás, mert nyilván ezt a támogatást erőteljesebben az iparibb területeken vették igénybe, de nem zártunk ki egyébként ebből senkit, tehát itt gyakorlatilag a mikrovállalatoktól egészen a nagyvállalatig kaptak támogatásokat, és bármilyen területet tudtunk támogatni.

A kutatás-fejlesztés bértámogatása egy másik elem. Ahogy említettem, itt három hónapra 40 százalékat adtuk oda a munkabérnek a munkaadónak azért, hogy ne építse le a kutatás-fejlesztésben dolgozó kollégáit, illetve tartsa is meg őket. Ez nem csak az adott helyzetben nyújtott segítséget, hanem nagyon komolyan pozicionálta Magyarországot, több vállalat döntött egyébként úgy, hogy áthelyezi Magyarországra a kutatás-fejlesztését, mert itt ilyenek a feltételek, ez egy olyan program, amit nyilván folytatni fogunk.

Itt is, csak hogy az érintett munkavállalók megoszlása a különböző vállalatközi típusok között hogy néz ki: itt körülbelül a fele nagyvállalatokat jelentett, de a másik fele, üdítő módon egyébként, mikrovállalkozástól kezdődően kis- és középvállalatok ugyanolyan nagyságrendben vettek ebben részt. Ha megnézzük a benyújtott pályázatokat, akkor azért ez talán szépen látszik, hogy egy mikrovállalkozás ugyanolyan eséllyel tudott pályázni, és tudott nyerni ezen a támogatási formán. Ez egyébként igaz az összes többire is.

Hogy hogy sikerült? Itt egyelőre ezt azért még nagyon nehéz megfogalmazni, ez egy KSH-összeállítás. Tegnap jelent meg, itt a KSH összehasonlította a 2008-as gazdasági válság és a 2020-as gazdasági válság lefutását. Itt azért az nagyon látszik, hogy a két válság különböző típusú volt. Ugye, úgy, ahogy 2008-ban egy strukturális válsággal szembesültünk, és nagyon hosszú volt a kilábalási folyamat, itt az ipari termelés volumenén egészen látszik. Ebben az esetben egy nagyon gyorsan visszapattanó, alapvetően inkább bizalmi típusú válságról beszélünk. Az a fajta bizalom, ami, mondjuk, februárban megvolt, az milyen gyorsan tér vissza, ezen az ábrán látszik. Ha csak megnézzük, Magyarországon például augusztusban több új autót helyeztek forgalomba, mint egy évvel korábban. Ez azt jelenti, hogy aki februárban járművet akart venni, az eddig gondolkodott, de aztán most ezt megtette, tehát a bizalom visszatért, de ez látszik egyébként ezeken az ipari számokon is. Nyilvánvalóan itt nagyon összetett ez a kérdés.

Az biztos, hogy e válság kezelésének a gyorsasága, a beavatkozások nagyságrendje és arányossága nagyon fontos dolgot jelentett, itt látszik az, hogy az ipari termelés helyreállt.

Néhány kiemelt szakpolitikai ügy és olyan eredmény, amiről talán szeretnék itt beszámolni. Az egyik a kis-, közepes vállalatok fejlesztése. Itt azon túl, hogy ezeket a vállalatokat nagyobb mértékben támogattuk a vírus megjelenésének az időszakában, mint a nagyvállalatokat, azon túl egyébként azt a kkv-stratégiát, amit meghatároztunk, és tavaly erről a bizottságnak be is számoltunk, ezt vittük tovább. Tehát azokra az igényekre, amit a vállalatok maguk jelentettek meg, azokra kidolgoztuk a megfelelő jogi, illetve pénzügyi konstrukciókat, és ezek egyébként zajlanak.

Itt nagyon sok mindenről lehetne beszélni, a kisvállalkozások adónemeinek további erősítéséről, a magyar multiprogram elindult, és nagyon jól működik, mintautemprogram, modern mintautemprogram, ami egy viszonylag egyszerű dolog,

a jelentősége ennél nagyobb. Elérhetővé vált egy vállalkozói információs portál, amin keresztül a vírus ideje alatt a vállalkozásokkal kommunikáltunk. Nagyon sok minden elérhető képzéseken keresztül, egy sor blog jelent meg, ezt most átalakítottuk egy nagyon komoly tartalmú portálra, úgyhogy javasolom, ha valakinek erre van ideje és kedve, akkor ezt nézze meg.

Néhány kiemelt program: a „Magyar Multi Program”. Ennek a célja az, hogy azok a Magyarországon működő, magyar tulajdonú kis-, közepes vállalatok, akik alkalmasak arra, hogy megjelenjenek külföldön, ne csak kereskedelmi tevékenységgel, hanem gyártás és egyéb más tevékenységgel, őket támogassuk. Ezt a programot vittük tovább, és ki is egészült egyébként ez a „Magyar Multi Program” határon túli különböző támogatásokkal, kifejezetten sikeresen működik, és működött egyébként a vírus - mondjuk azt, hogy - intenzívebb szakaszai alatt is.

A „Zöld Nemzeti Bajnokok” program egy másfajta programunk. Itt a zöldgazdaságot próbáljuk meg a gazdaságfejlesztés ügyeivel összehangolni. Majd a végén rátérek arra, hogy néznek az elkövetkező időszak európai uniós finanszírozási forrásaink, de ez ennek egy előprogramja. Az összeg egyelőre 7 milliárd forint, meg akartuk mérni azt, hogy hogyan reagálnak például egy olyan támogatásra a kisebb cégek, akik, mondjuk a vízfelhasználás hatékonyságát akarják erősíteni, de ők egyébként ezt üzleti szempontból tekintik, mert ha csökken a vízfogyasztás, csökkennek a költségeik, kifejezetten jó a fogadtatása ennek a programnak. 44 pályázatot nyújtottak be. Egy másik hasonló, tematizált programunk a magyar high-tech és zöld kkv-támogatási program. Ezt valamikor májusban hirdettük meg. A program szerződéskötése zajlik jelen pillanatban. A cégek száma is kifejezetten magas: 5500 vállalat pályázott erre. Százharmincezer munkahelyet jelentenek ezek a vállalatok, ha ezt a támogatást megkapják, akkor ez a százharmincezer munkahely mindenképpen biztonságba kerül. Ezt a fajta támogatási formát egyébként a következő támogatási időszakban is szeretnénk továbbvinni.

Mindig fölmerül az a kérdés, hogy ebben az időszakban hogy is alakult a kisvállalatok és a nagyvállalatok támogatási aránya. Az látszik, hogy a kisvállalatok 2019 novembere óta, tehát az elmúlt egy évben több mint kétszer annyi támogatást kaptak, mint a nagyvállalatok, tehát ez mutatja azt, hogy a gazdaságpolitikánk lényege valóban a magyar tulajdonú, főleg magyar tulajdonú, kis- közepes vállalatok erősítése, és egyébként a működésükön ez már egy kicsit elkezdett látszani. Tehát az a hozzáadottérték-növekedés, ami eddig a nagyvállalatokat jellemezte, az most lassan megjelenik a kkv-k területén is.

Nagyon fontos elem volt a vállalatok biztonságos működésének biztosítása. Nyilván a nagyvállalatok megoldották maguknak. Ennek ellenére a többi vállalat számára a minisztérium kiadott egy vállalati fehér könyvet. Ez azt mondja, hogy hogyan kell úgy alakítani a munkakörnyezetet egy vállalatnál, hogy a vírus átadásának, a fertőzésnek a veszélye alacsony legyen. Ezt valamikor nyár elején adtuk ki, és a vállalatok egyébként meglepően jól veszik ezt. Amikor vállalati emberekkel beszélünk, mondják, hogy a vállalatoknál történő fertőzések aránya nagyon alacsony. Valamiért a fertőzettek aránya is alacsony.

Egy specifikus elemet hoztunk létre a különleges jogrendi működésünk alatt. Ilyenkor szokott az megtörténni, hogy a válság miatt anyagilag gyengébb helyzetbe kerülő magyar tulajdonú cégek ellenséges felvásárlás célpontjai lesznek, ezért sok más európai országhoz képest mi is létrehoztuk annak a szabályozási környezetét, miszerint ezt meg tudjuk akadályozni, tehát hogyha külföldi vállalat fel akarja vásárolni egy magyar vállalatot, akkor ezt a minisztériumhoz benyújtott irománnyal igazolni kell, és akkor ezt eldöntjük, hogy engedélyezzük vagy nem engedélyezzük.

Nem akarunk magyar nemzeti értéket feltétlenül külföldi kézben látni csak azért, mert egyébként ebben a pillanatban az adott cég gyengélkedik, és mellette van egy sor konstrukciónk, amivel esetleg egy másik tulajdonos, egy befektető meg tud jelenni és ezt tudjuk finanszírozni.

Meglepő módon nem nagyon magas egyébként ezeknek az aránya. Szerintem a szabályozás, a megfelelő időben meghozott szabályozás eredményezte azt, hogy ezek az ellenséges felvásárlások nem kezdődtek el.

Konkrétan nagyon sok kérdést kaptunk, de a kérdéseket aztán nem követte az akvizíció továbbfolytatása, tehát néhány olyan negatív döntést kellett hoznunk, ahol ez volt a helyzet, úgyhogy ez egy érdemi dolgot jelentett.

Néhány dolgot szeretnék még szólni az elkövetkező időszakról. Itt két dologról beszélünk. Az egyik a Helyreállítási és Ellenálló-képességi Alapra vonatkozó pályázatunk tervezése, az RRF, a Nemzeti Alap. Itt 9 prioritást vagy 9 komponenst határoztunk meg, és ennek megfelelően terveztük ezt végig: demográfia, köznevelés az első elem, a második az egyetemek megújítása, felzárkózó, hátrányos helyzetű települések a harmadik eleme, az egészségügy egyben komoly kiemelt elem.

Lehet látni az egészségügy átalakítását. A finanszírozás egy része innen fog megtörténni. Van egy komoly vízgazdálkodási modulunk, ez alapvetően a mezőgazdaság versenyképességének növelése, az öntözésnek, a felszíni vízzel történő öntözésnek a struktúrájára vonatkozik.

Arányait tekintve a legnagyobb elem ebben a pillanatban - itt még a Bizottsággal erőteljesen vitatkozunk - a fenntartható zöldközlekedés, alapvetően a vasúti közlekedés fejlesztése, illetve a városi közlekedés lokálisan emissziómentessé tétele. Az energetika egy nagyon fontos elem.

A körforgásos gazdaságra való áttérés szintén kiemelt elem, illetve egy külön komponens a digitalizáció reformja. Bár minden komponensben van digitalizációs elem. Ha megnézzük, hogy ezt mit jelent, akkor nagyjából 47 százaléka a projekteknek valamilyen zöldtartalommal bír, és 27 százaléka pedig digitális tartalommal.

Ami a bizottság szempontjából talán a legrelevánsabb, az a következő időszak normál tervezése, amibe a Vállalkozásfejlesztési és Innovációs Operatív Program, ez a GINOP utódja - rendelkezik a legnagyobb részaránnyal, tehát 30 százalékát a teljes MFF-keretnek erre kívánjuk szánni. Ennek a tervezése zajlik még, és az egyeztetése zajlik a Bizottsággal.

Nagyon röviden: azok a prioritások, amelyek ezt a 30 százalékot meghatározzák alapvetően vállalkozásfejlesztés, innováció, kutatás-fejlesztés, munkaerőpiac fenntarthatósága, az ifjúsági garanciaprogram egy kötelező elem, de azt gondolom, hogy az erre fordított pénz mindenképpen jó befektetés. A felsőoktatás-szakképzés, és van egy speciális elemünk, ez a turizmus és örökségvédelem. Így áll össze a GINOP utódjaként kezelt VINOP Programunk.

Néhány ipar- és technológiapolitikai kérdés. Az elmúlt időszakban, az elmúlt egy évben részletesen elemeztük azt, hogy melyek azok a technológiák, amelyek a magyar iparszerkezetet meg fogják határozni, és mik azok az iparágak, amelyek fejlesztése mint kiemelt terület megjelenik. Meg is történt egy sor dolog. Alapvetően a technológiai területek látszanak az ábra bal oldalán. Ebben nagyon sok minden van. Amit talán érdemes kiemelni, mert ez egy új dolog, a hidrogéntekológia kérdése, ami elég erőteljesen át fogja rajzolni nemcsak az energetikai ügyeinket, hanem például a közlekedést, az energiatárolás kérdését is egészen más megvilágításba helyezi.

Az iparágak területén pedig ami újként jelent meg, ez a védelmi ipar felépítése, az élelmiszeripar erősítése, egy sor más, egyébként meglévő és erősítendő iparág mellett tehát ez határozza meg az iparpolitikánkat. Néhány példa csak: az egyik az élelmiszeripar fejlesztése.

Itt az elkövetkező támogatási időszakban erre nagyon sok forrást kívánunk szálni, a közös agrárpolitika forrásainak nagyon jelentős része ide fog koncentrálni. Magyarország agrárország lévén viszont még az élelmiszeripar területén fejlesztésekre van szükségünk. Úgyhogy itt egy 35 milliárd forint keretösszegű támogatást írtunk most ki. Ezzel megkezdénénk vagy fölgyorsítanánk a magyar kkv-k ilyen típusú fejlesztését fölgyorsítanánk.

Ez másik nagyon fontos elem, és ezt maga a vírus is egészen más megvilágításba helyezte, az egészségipari stratégia. Ez elkészült már előtte, egy kicsit átírtuk a vírus időszaka alatt, hiszen azzal kellett szembesülnünk, hogy mint Európa összes többi országa, egy sor olyan alapvető egészségügyi eszközt nem gyártunk, nem elérhető Magyarországon, ami a védekezéshez kell. Ezzel kiegészítettük, de maga a stratégia egyébként ilyen értelemben megmaradt is, és 25 milliárd forint támogatást biztosítottunk az elmúlt időszakban, a pár hónapban ennek a területnek a vállalkozásai számára.

A védelmi ipar fejlesztése indult meg nagyon nagy gyorsasággal. Az egyik eleme látszik itt, azért raktam ide ilyen szép eszközök mert mint gépészmérnöknek mindenképpen egy gyalogsági harci jármű... Ha megnézzük a high-tech iparunkat, ebben most az autógyártás képezi talán ennek a csúcsát, a hadiipar lesz ehhez képest sokkal magasabban van.

Ez alapvetően hadiipar - bár ez civil dolog, tehát nem a hadsereg ügyeivel foglalkozunk, hanem azzal, hogy hogy lehet ilyen eszközöket fejleszteni és gyártani. Ezt bejelentettük, a gyár alapkőletétele hamarosan megtörténi, és további más bejelentést is fogunk tenni az elkövetkező időszakban.

Az építésgazdasági stratégia nagyon fontos elem. Magyarországon a magyar GDP-ben az építőipar egyre fokozódó mértékben jelenik meg. Most némi csökkenést éreztünk az elmúlt pár hónapban, de hát ez csak időleges. Ennek a háttérének a megfelelő kezelése benne van a jogszabályi, a finanszírozási, illetve az alapanyagháttér kiemelt terület, úgyhogy itt is egy sor olyan irányt határoztunk meg, illetve történik ennek a jogszabályi és finanszírozási támogatása annak érdekében, hogy 2021-ben az építőipar a '19-es számokat érje el, ha tudja meghaladni. '19 volt a valaha volt legjobb évünk.

Van néhány olyan elem, amit talán érdemes megemlíteni. A Covid-védekezés miatt megnéztük azt, hogy mire képes néhány hónap alatt a magyar innovációs ökoszisztéma, tudunk-e lélegeztetőgépet fejleszteni és gyártani. Tudunk.

Tehát több cég, illetve egyetem állított elő lélegeztetőgépet, ezek most már a termékidőszakban vannak, úgyhogy megkezdődött a gyártásuk. Megfelelően gyorsak voltunk. Ebben van nagy műszaki egyetem, kisebb műszaki egyetem, vannak kis cégek orvosi egyetemmel együttműködve. Ennek a fejlesztésnek egyébként jelentős részét az Innovációs Alap támogatta, és ugyanez igaz egyébként az egyéb eszközökre is, fertőtlenítők, egyéni védőfelszerelésekre, és amit ki kell emelni, hogy márciusban megkezdtük egy sor olyan, a vírus hatását csökkentő gyógyszernek a fejlesztését, ami szükséges volt ahhoz, hogy egyáltalán legyen eszközünk erre.

Mondjuk a Favipiravir fejlesztése; és történik Magyarországon a gyártása vagy a Remdesivir, amit a Richter márciusban megkezdett. Most ezzel a készlettel tudunk működni és egyébként csökkenteni azokat a hatásokat, amelyek a beteg embereket érik.

Felsőoktatás-innovációról; erről sokat nem szeretnék beszélni. Itt tulajdonképpen három dolgot szeretnék kiemelni, ennek mindnek vállalkozásfejlesztési vonatkozása van.

A felsőoktatási modellváltás az egyik. Itt arról van szó, hogy szeretnénk azt, ha az egyetemeink sokkal közelebb kerülnének ahhoz a környezethez, amiben ők

működnek. Ez a modellváltás részben ezt segíti elő, egy, az államtól sokkal szabadabb működést fog jelenteni. Itt tulajdonképpen az SZFE kivételével minden más egyetem kiválóan tudta ezt a feladatot abszolválni, és a jövőbe vetett hitük, én azt gondolom, hogy ezzel erősödött.

Egy másik dolog, ami szintén az innováció területéhez tartozik, az az ipari innovációs technológia park hálózat, aminek a fejlesztését megkezdtük. Ugye, Magyarországon a vállalatok számára a K+F szolgáltatást nagyjából az egyetemek tudják nyújtani, ezek a parkok arra vannak, hogy az egyetem köré épült egyéb, nagy kutatóközpontok és a vállalatok együtt tudjanak megjeleníteni. Itt lehet látni, hogy hol kezdtünk ilyeneket létrehozni. Ezek jelentős része egyébként már bizonyos elemében létezik.

Egy másik olyan, szintén a vállalati innovációt támogató együttműködési rendszer, a nemzeti laboratóriumok rendszere, ahol meghatározott területeken különböző intézmények egymással együttműködve kapnak olyan finanszírozást, ami az adott területnek a lényegesebb mélyebb kidolgozására vonatkozik.

Szakképzés, felnőttképzés, azt gondolom, hogy vállalkozásfejlesztési szempontból ennek legalább olyan hatása van, mint az egyetemeknek, ezt teljesen átalakítottuk, szeptembertől már ez a rendszer működik. Úgy tűnik, hogy az összes olyan elvárásunk, amit ezzel a rendszerrel szemben támasztottunk, ezek működni látszanak. Részben az oktatók, a szakemberek elérhetősége és a megbecsülése ebben a rendszerben egyértelművé vált.

Ugyanígy igaz egyébként a diákokra is, gyakorlatilag mindenki szakképzési ösztöndíjat kap ilyen értelemben, aztán elértünk odáig, hogy többen jelentkeztek technikumba, mint gimnáziumba. Van egy sor másik hatása: könnyebben egyetemre lehet menni, egy egyetem foglalkozik egy technikummal, együttműködési megállapodásokat kötnek, elismernek tantárgyakat. Ez mind azt szolgálja, hogy rövid időn belül értékelhető tudást tudjon kapni.

Egy másik együttműködési mód az ágazati képzőközpontok rendszere. Ebből is több épül az országban, az elsőt hamarosan átadjuk Zalaegerszegen. Ennek az a lényege, hogy a vállalatok, a szakképzési központ, az egyetem összeállnak, és együtt képzik egymás hallgatóit annak érdekében, hogy az adott közösségnek legyenek ilyen típusú szakemberei. Ennek van egy infrastruktúraigénye, egy épített infrastruktúra, illetve egy eszközinfrastruktúra. Ezeknek a létrehozásán dolgozunk.

És akkor néhány szám a szakképzési rendszerből. Talán, amit érdemes itt kiemelni, azt, hogy az ösztöndíjakra lényegesen több pénzt költünk, már a hallgatói ösztöndíjakra, illetve az éves oktatói többletbéremelés is megjelenik, ez 35 milliárd forintot jelent, ez eredményezte az átlagos 30 százalékos bérnövekedési lehetőséget.

És, ami nagyon fontos, az utolsó pont, hogy 167 szakképző intézmény indított olyan előkészítő, orientációs évfolyamot, ami a jövőbeni lemorzsolódás csökkenését fogja előrejelezni.

És a digitalizáció területén csak két rövid ügy, és ezzel be is fogom fejezni. Az egyik, hogy Magyarországon is megkezdődött az 5G hálózat fokozott ütemű kiépítése. Ez olyan jól sikerült, hogy Európában most a harmadikak vagyunk az 5G hálózatok területén, és szeretnénk is ezt egyébként megtartani. 2023-ra szeretnénk azt, ha minden magyar nagyvárosban teljes 5G hálózati lefedettség lenne, illetve azokon az ipari területeken - ipari parkok, vasút, közút mentén -, ahol az 5G-nek felhasználási jelentősége van, ott szintén kiépítésre kerüljön az 5G hálózat. Erre egy sor forrást költenek egyébként a magánszereplők, tehát a piaci szereplők is és az állam is olyan területeken, ahol egyébként ez esetleg nem annyira attraktív.

És akkor még egy utolsó pont: elfogadtuk az ország mesterséges intelligencia stratégiáját. Az a robot kettőnk mellett, ő is beszélt, és hozzászólt a vitához. Tehát

próbáltuk jelezni azt, hogy a világ ebbe az irányba halad, de ettől nem kell félni, ehhez lehet alkalmazkodni. Az alkalmazkodásnak nagyon fontos eleme az az oktatás vagy tudatosítás, ahol azt a célt tűztük ki, hogy egy éven belül százezer embert kiképzünk a mesterséges intelligencia dolgaira, és ezért egy diplomát vagy papírt fognak kapni. Illetve, hogy egymillió emberrel szeretnénk megismertetni a mesterséges intelligenciát, hogy tudják, hogy mi ez. Tehát, ha elmennek egy bankba, akkor lássák ennek a hatásait.

Köszönöm szépen, én nagyjából ennyit szerettem volna bevezetőként mondani, és a kérdésekre szívesen válaszolok.

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úrnak a szokásos színvonalú szakmai előadást. Látom, hogy nagyon sok témakörre igyekezett elevezni, és ez komoly kihívás volt, de miniszter úr megfelelt ennek a kihívásnak. Nyilvánvaló, hogy a mélyfúrásokat most a képviselőtársak végezhetik a célzott kérdések feltételével. Ezért fordulok képviselőtársaimhoz azt illetően, hogy ki kíván kérdést feltenni. Udvariasan jelezvén, hogy a bizottság elnöke majd a sorban utolsóként szeretne szintén élni ezzel a lehetőséggel. Mindig az első a legnehezebb. Bányai képviselőtársam kezét láttam, utána Bangóné képviselőtársunknak fogom megadni a szót. Látom, Hollik képviselőtársamat is, sorban írom a neveket. Tessék parancsolni, megadom a szót.

Kérdések, hozzászólások

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Az utolsó diák között volt egy kutatás-fejlesztési térkép, és - biztos oka van, miniszter úr meg tudja válaszolni, hogy - Kecskemét mint kutatás-fejlesztési innovációs központ miért nincs jelenleg benne a tervezésben. Ezt mint Bács-Kiskun megyei képviselő is kérdezem, mert talán ott szintén helye volna, bár még nincs olyan magas fokú az egyetemi képzés, mint más helyeken a megjelöltek a térképen.

A másik kérdésem, itt a pandémiás helyzetre vonatkozólag, nagyon sok ágazati megkeresés érkezik hozzánk, akiket súlyosabban érint a pandémia okozta gazdasági válság és az elzárás, jelesül azok a kisebb turisztikai vállalkozások, akik valami oknál fogva nem a szállodaiparhoz kötődnek, sokan úgy érzik, kimaradtak belőle. Persze lehet, hogy valami félreértés volt a részükről mindösszesen.

Megkerestek, most elnézést, hogy ilyen mélységbe megyek le, de azok az edzőközpontvezetők, akik magánvállalkozásként működtek, működtetnek szerte az országban edzőközpontokat, rengeteg ilyen van, és az ő helyzetük gyakorlatilag megroppant teljesen, sorra mennek tönkre: számukra van-e... És bár nem könnyű a taxisokat annyira figyelembe venni időnként, mert sokat láttunk, hogy beleszóltak az ország közügyeibe, ez nem akkora baj önmagában, többen megkerestek, akik taxiznak, hogy a nagyobb városok és turisztikai központok tájékán hatalmas gazdasági kárt okoztak nekik is, hogy számukra tudunk-e nyitni valamiféle lehetőséget. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen egyben alelnök úr visszafogottságát is a kérdések hosszát és időtartamát illetően, merthogy annál többet tudunk feltenni miniszter úrnak. Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársamé a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Azért megjegyzem, hogy egyetlenegy államtitkárt azért hiányolok, Bodó Sándor államtitkár urat. Miért nincs itt? Már csak azért, mert ő felel a foglalkoztatásért meg a felnőttképzésért.

Ugyebár az idei évünket a koronavírus-járvány és a járvány okozta gazdasági helyzet határozta meg, és az első kérdésem az lenne, hogy nagyon-nagyon komoly kritika érte a tavaszi időszakban a kormányt az európai szakszervezetek főtítkárától, amely 38 ország 90 szakszervezetét tömöríti magába, 45 millió dolgozót képvisel, és a főtitkár akkor jelezte, hogy nincs még egy olyan ország Európában, ahol ebben a veszélyhelyzetben a kormány ennyire magára hagyta volna a munkavállalókat és egyes ágazatokat, mint Magyarország. Ezt levélben tájékoztatásként megküldte a szakszervezeti elnök a miniszterelnök úrnak és a köztársasági elnök úrnak is.

A másik, szakszervezetekkel kapcsolatos megállapítás, hogy tárgyalnak-e a szakszervezetekkel, és ha tárgyalnak, akkor figyelembe veszik-e a szakszervezetek megállapításait vagy kéréseit, hogy hogyan tudják védeni a munkavállalóknak, nem a munkáltatóknak, hanem a munkavállalóknak az érdekeit ebben a súlyos gazdasági, szociális és egészségügyi válságban?

És idekapcsolódik az a kérdés is, négy nappal ezelőtti hír, hogy a Dunaferri orosz tulajdonosa komoly tárgyalásokat folytat a cég eladásáról. Mit tervez most a cég? Tárgyalnak-e a Dunaferri tulajdonosával, és mire számíthatnak a munkavállalók?

Tavasszal a miniszterelnök azt mondta, hogy ugyanannyi munkahelyet fognak létrehozni Magyarországon, amennyi megszűnik. Hol tart most a kormányfő ígérete? Hol tart most a munkahelyteremtés? Hogyan alakult az elveszett és újonnan teremtett munkahelyek aránya? Elérte-e a kormány a miniszterelnök által kitűzött célt? Ha nem, mi az oka, és miért nem?

Miniszter úr említette, hogy a közfoglalkoztatottak száma - mivel felülről nyitott a keret - azt a fajta növekedést nem érte el, mint amit ellenzéki oldalról jósoltak. Szeretném megkérdezni, hogy készítettek-e olyan tanulmányt vagy létezik-e olyan felmérés - ugyebár mi a hatásait csak az első hullámnak ismerjük istenigazából, míg a második hullám, aminek a kellős közepén vagyunk, istenigazában nem tudjuk, hogy mi lesz a végleges hatása. Készültek-e vagy készülnek-e folyamatosan olyan felmérésekkel, hogy hány munkahely szűnt meg, hogyan alakultak a bérek? Kimondottan itt azon munkavállalók esetében kérdezném meg, ahol a kölcsönzött munkaerő, akiket elküldtek, majd visszavettek, ezek bére, ezeknek a munkavállalóknak a bére hogyan alakult.

Az első hullám vége után készült egy felmérés Magyarországon, és itt a gazdaságvédelmi akcióterv, mert a családkról és a nyugdíjasokról tényleg csak egy mondatot mondott miniszter úr, hogy több mint 40 százalékát a magyar családoknak súlyosan érintette anyagilag az első hullám következtében a gazdasági helyzet válsága. A magyar családok 40 százaléka mondta azt, hogy nagyon-nagyon nehéz helyzetbe került. Itt külön kiemelném, hogy legtöbb esetben a női munkavállalókat érintette nagyon súlyosan az első hullám, a második hullámnak meg ugyebár a kellős közepén vagyunk.

Milyen, a háztartások megélhetési körülményeit javító pénzügyi segítség bevezetése várható decemberben vagy a tél folyamán? Azt, amit többször kezdeményeztünk a Magyar Szocialista Párt és az ellenzék részéről is, hogy a táppénznél vegyék figyelembe, hogy az, aki a Covid-fertőzés által kerül táppénzre vagy Covid miatt került karanténba, vagy azok a munkavállalók ne sérüljenek és a fizetésük ne csökkenjen, többször kezdeményeztük, hogy kapjanak 100 százalékos táppénzt.

Tudom, hogy fogják azt mondani, hogy a pedagógusok körében lehetőség van arra, hogy ha a kormányhivatal által bebizonyosodik a vizsgálat alapján, hogy a Covid által vagy a munkahelyén fertőződött meg vagy a munkahelyi fertőzés miatt kerül karanténba, akkor megkaphatja a 100 százalékos táppénzt.

Szerintem eléggé cinikus, hogy mi köze van a kormányhivatalnak egy betegség megállapításához, a másik meg hogy szerintem azonnali segítség kell azoknak a

munkavállalóknak, akik a Covid miatt kerülnek betegszabadságra, és ezt szerintem ideje lenne, hogy a kormány egy kicsit könnyítésként hamarabb megadja, és az is felháborító, hogy első körben a 60 százalékát kapja úgymond a táppénznek, és majd csak ha a kormányhivatal megállapította, hogy tényleg ott fertőződött meg; bár erről beszélhetne államtitkár úr, hogy mi alapján állapítja meg a kormányhivatal, hogy valaki a munkahelyén fertőződött-e meg vagy sem.

Itt megint visszatérnék a magyar családokra, hogy mennyire súlyosan érintette a magyar családokat az első hullám is, és a második hullám hatásai még csak most kezdjük érzékelni. Hogyan értékeli, miniszter úr, hogy milyen mértékben emelkedtek az élelmiszerárak, milyen hatással vannak a magyar családok jövedelemszintjére? Akár a családokról vagy a nyugdíjasokról beszélek.

Itt azt mondhatjuk, hogy a napokban megjelent KSH-tájékoztatás szerint az egy évvel korábbihoz képest 1,9 százalékkal esett vissza a kiskereskedelmi forgalom. Az látszik, hogy a legnagyobb visszaesés a textil, ruházat és lábbeliknél, a használt cikkeknel, a bútornál, műszaki cikkeknel és üzemanyagnál történt. És ez nagyon látszik, hogy mennyire megviseli a magyar háztartásokat, hogy lényegében a keresetüknek most a még nagyobb százalékát a megélhetésre, a rezsiköltségre és az önnfenntartásra és étkezésre költik.

Tudom, hogy nem kimondottan ehhez a minisztériumhoz tartozik, de mégiscsak minden mindennel összefügg. Készült-e tanulmány arról, hogy hogyan érintette a magyar családokat az első hullámban, és hogyan fogja érinteni a második hullámban mondjuk a gyerekek étkeztetése. Mondom, az elején elmondtam, hogy nem kimondottan az ön minisztériumát érinti.

Nagyon-nagyon nehéz helyzetbe kerültek a magyar családok. Nemcsak az, hogy bevételkiesésük van, hanem a digitális oktatásra való átállás azt eredményezi, hogy mindent otthon kell megoldaniuk a családoknak, amit mondjuk az oktatási intézményekben megkaptak.

Felkészültek-e - és itt kimondottan a szakképző intézményekben készült-e olyan tanulmány, hogy hogyan tudták felkészíteni a családokat, a digitális átállásra, és hogyan érintette ezeket az intézményeket. És miniszter úrtól egy kicsit bővebben szeretünk volna tájékoztatást kapni mondjuk az SZFE ügyében, hogy hogyan állunk most és hol tartunk most. Köszönöm szépen, elnök úr. Ha még lesz lehetőség, át fogom gondolni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, kedves képviselőtársam. Persze, addig van lehetőség, amíg képviselői igény mutatkozik, és Hollik képviselőtársamé a szó, de a többiekhez fordulok a tekintetben, hogy ki kívánja majd őt követni a sorban. Tordai Bencét is jegyeztem és Szatmári alelnök urat is nagy tisztelettel.

Parancsoljon, képviselőtársam; megadom a szót Hollik képviselőtársamnak.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Csak egy gyors reflexióban Bangóné képviselőtársam megjegyzésére. Szülőfalum konkrét példája: digitális oktatásra álltak át, a gyermekétkeztetés ugyanúgy működött tovább, a szülők elhozhatták az ételt, tehát ez megoldott a legtöbb helyen. Ezzel hangulatot kelteni nem feltétlenül érdemes.

A kérdésem az lenne - miniszter úr köszönöm szépen a beszámolót -, hogy a prezentációban nagyon sokat láttunk arról, hogy hogyan védte meg a kormány a gazdasági eredményeket, illetve leginkább a munkahelyeket.

Amire inkább rá szeretnék kérdezni, hogy minden válság - természetesen a válságnak a gazdasági vonatkozásaira gondolok, nem az egészségügyire - egyben lehetőség is, lehetőség arra hogy ha erre a válságra a gazdaság, a gazdaság szereplői jól

reagálnak, gyorsabban reagálnak, jobban alkalmazkodnak mint a versenytársaik, akkor ez versenyelőnyt fog jelenteni majd számukra, újabb pozíciókat tudnak majd fogni a válság végeztével.

Hogyan állunk ezzel? Miben tud segíteni a kormány? A kérdésem röviden tehát az, hogy hogyan állunk a kanyarban előzéssel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérem képviselőtársaimat időközben arra is, hogy a műfaji kereteket tartsuk be. A kérdések óráján vagyunk, és bár egymás politikai minősítését nem tudjuk mindig távol tartani magunktól, ez alapvetően egy szakbizottság, ennek figyelembevételét kérem. Jegyeztem közben a további jelentkezéseket: Tordai Bence képviselőtársamé a szó, parancsoljon.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a beszámolót miniszter úr. Két rövid kérdésem volna csak. Az egyik hogy vannak-e arra adataik vagy figyelik-e kiemelten azt a kérdést, hogy hogyan alakul a versenyképessége a hazai és nemzetközi tulajdonú vállalatoknak, mert ahogy én a legfrissebb számokat ismerem, ez nem nagyon változott az elmúlt évtizedben; és az a szomorú helyzet, hogy Magyarországon a multinacionális cégek és a hazai vállalatok termelékenységi különbsége háromszoros, míg ez a szám a visegrádi országokban inkább másfél-kétszeres jellemzően. Úgyhogy itt van egy komoly lemaradásunk, miközben látom, hogy a kkv-k támogatásában itt elvileg történt egy fordulat.

A másik pedig, hogy foglalkoznak-e a minisztériumban a munkaidő csökkentésének a támogatásával, az ilyen irányú törekvések segítségével; hiszen az is nagyon jó mérőszáma egy gazdaság fejlettségének, hogy azt a hozzáadott értéket, amit megtermelnek, azt éves szinten hány munkaórával állítják elő átlagosan. Magyarország ebben nagyon súlyos lemaradásban van a fejlett nyugati és észak-európai országokhoz képest.

1800-1900 munkaóra/év, versus 1300-1500 munkaóra a nálunk fejlettebb gazdaságokban, mert a magyar munkavállalók nemcsak alulfizetettek, hanem túldolgoztatottak is. Ezen a téren terveznek-e valamiféle stratégiát megvalósítani? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szatmáry Kristóf alelnök úré a szó. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Csak röviden néhány észrevétel és néhány kérdés. Én is csak reflektálni akarnék, és nem elvinni a vitát azzal kapcsolatban, amit Bangóné mondott. Én arra vagyok nagyon kíváncsi, hogy az európai szakszervezeti vezetők 2008 és 2009-ben vajon milyen levelet írtak Magyarország akkori kormányának. Ugyanis számomra most már sokadig meghallgatás után egyre inkább az a kép rajzolódik ki, hogy igazolódik annak az elmúlt tíz éves gazdaságpolitikának a summázata, ami arról szól, hogy egy válságban a legnagyobb hiba megszorításokkal reagálni egy krízishelyzetre, és egy ország akkor képes gyorsan és hatékonyan túl lenni, most akár egy pandémia által okozott gazdasági válságon vagy bármi más ok miatt kialakuló gazdasági válságon, hogy - még egyszer - a megszorítások helyett beruházások, fejlesztések és támogatások rendszerét biztosítja mind az állampolgárok, mind a vállalkozók számára. És azt gondolom, hogy a 2008-9-es gazdasági válsághoz képest ez a legfőbb tanulsága a mostani gazdasági válságnak.

A miniszter úr által elmondottakból az a következtetés is levonható talán pozitívan, hogy bár nem tudtuk mi sem, ahogy más ország sem elkerülni sajnos a járvány második hullámát, azonban míg az első hullám gyakorlatilag, talán a

kereskedelmet leszámítva, az összes ágazatban jelentős visszaesést hozott, addig a második hullámban van jónéhány olyan ágazat - lásd az ipar számait, amelyet miniszter úr prezentációja mutatott -, amely úgy látszik, hogy nem esett vissza, jól reagált, köszönhetően annak a szabályozási környezetnek és talán az egészségügyi oktatás felkészültségének, amely szerint a második hullám tekintetében Magyarország rendelkezett ezekkel a kapacitásokkal.

Ami a kérdéseket érinti: az első kérdés részben egyébként Tordai Bence képviselőtársam kérdéséhez is kapcsolódik, a kkv-k helyzete és lehetőségei a válságban. És kérném is miniszter úrtól, hogy erősítse meg, hogy igazából a mi monitorunkon, ami látszik, az az, hogy nincs tömeges csődhullám, sőt a kkv-k egy része azokat az előnyeiket, amelyek a kisebb, rugalmasabb alkalmazkodásból adódnak, ezeket a válság alatt tudta kamatoztatni, és például a digitális átállás tekintetében, amely egy hatékonyságnövelő fejlesztés lehet a vállalkozások jelentős részénél, itt látszanak-e előrelépések a kkv-k területén.

Ugyancsak budapestiként, a gazdaság szerkezete részben vagy talán nagyobb mértékben is eltér az ország egészéhez viszonyítva, az ipar jóval csekélyebb, és a szolgáltatás szektor erősebb Budapesten. Ennek két területére kérdeznék rá. Az egyik, hogy a nagy nemzetközi cégek az elmúlt időszakban jelentős szolgáltatóközpontokat hoztak Magyarországra, az ő esetükben jelentős munkaerőt is foglalkoztatnak, az ő esetükben látszik-e egyébként a válságnak valamilyen hatása, illetve a jövőbeli terveiket ez hogyan befolyásolja.

A harmadik kérdés az, hogy ugye, polémia folyt a közvéleményben is arról, hogy egyes települések részben a nehéz helyzet, részben talán a saját munka el nem végzése miatt a vállalkozásokra adóemelések formájában kívánták volna a terheket, a válság okozta terheket áttenni. Itt a kérdés az, hogy a kormány legutolsó döntése, amely arról szólt, hogy gyakorlatilag megtiltja az adóemeléseket a következő évben a vállalkozások számára, ezek a visszajelzések alapján elegendőnek bizonyulnak-e ahhoz, hogy a vállalkozások hatékony működése és a válságból való kilábalást segítse. Ezek a kérdések talán azok, amelynek részleteit, kérném, hogy miniszter úr fejtse ki. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam jelentkezett. Nyilván, feltételezem, pontosító kérdés vagy kérdéskiegészítés céljából. Természetesen nem célom elfojtani a politikai vitát, de egy szakmai bizottsághoz méltó módon jelezném, hogy a kérdésfeltevések órájában vagyunk. Parancsoljon, megadom a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, és tényleg próbálok rövid lenni, és elnézést, hogy kimaradt egy-két kérdés. De azért Szatmáry Kristófra reagálnék, hogy 2008-2009-ben én nem voltam képviselő, ön viszont igen, úgyhogy biztos, hogy jobban tudja, hogy írtak-e az európai szakszervezetek levelet vagy sem, mert akkor is nagyon fontos volt, hogy jelezzék, hogy mi történik egy-egy EU-s tagállamban.

A kérdésem viszont az lenne, hogy most zajlanak a jövő évi minimálbértárgyalások, és a munkavállalók jelezték, hogy szeretnék, ha történne ebben változás, emelkedés. Viszont a munkáltatók ezt nem tartják időszerűnek. Hogyan állunk most ebben a kérdésben, miniszter úr?

A következő pedig, ami nagyon fontos, hogy a minisztérium, illetve Kaderják államtitkár úr által eddig elmondottak alapján a héten van az Európai Tanács ülésére tervezett EU 2030-ig való 55 százalékos kibocsátáscsökkentés célját illető mandátuma. Tudjuk azt, hogy miniszterelnök úr azt követeli, hogy minden ország vállaljon legalább

40 százalékot 2030-ra. Ha a magyar kormány az Európai Tanács üléséig és ülésén nem kap az összes EU-tagállamtól olyan, számára kielégítő ígéreteket a 40 százalék vállalására, akkor a miniszterelnök a mostani ET ülésen vétót emel-e az 50 százalékos közös cél ellen vagy sem? Ha a magyar kormány az Európai Tanács üléséig és ülésén az összes EU-tagállamtól számára kielégítő választ kap, ígéretet kap a 40 százalékos vállalásra, akkor a kormány a maga részéről hány százalékos vállalást kíván megvalósítani? Ez lenne még a kérdésem. Köszönöm szépen, elnök úr, a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottság elnökének türelme határtalan. Egyben képviselőtársaihoz fordul a tekintetben, hogy ébredt-e még kérdésfeltevés iránti igény. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, úgy, jeleztem, magam is gyarapítanám az elhangzó kérdések sorát, kellő visszafogottsággal.

Miniszter úrhoz fordulok a tekintetben, hogy Orbán Viktor még szeptember derekán ígért egy második gazdaságvédelmi akciót, amelynek lényeges elemei lettek volna a munkabérek, kieső munkabérek kipótlásának újabb vívmányai, bejelentései. Ismereteink szerint ilyen átfogó csomag nem készült el. Milyen fázisban tart ez? Karácsony előtt, advent idején azért talán ildomos feltenni a kérdést, hogy ha már ősszel nem sikerült, akkor mikor segítik a magyar munkavállalókat a kieső bérek pótlásával.

Azt látjuk ugyanis, hogy Magyarországon nagyságrendileg a munkavállalók öt százalékának sikerült mérhető segítséget nyújtani. Ausztriában, Németországban ez az arány 25 százalékig is felmegy, és azért nálunk fejlettebb gazdaságokról van szó, jelen pillanatban még mindenképpen. Adódik tehát a kérdés, hogy mivel kifut, kipörög a munkabér-támogatások rendszere, ugye, ezt miniszterelnök úr is kiemelte az expozéja során, ezért mit tesz a helyébe a kormány?

Nagyon támogatom azt, hogy a turizmus, vendéglátás terén legalább egy részleges kipótlást foganatosítottak, ugyanakkor ez rendszerszinten kevés. Mások a tapasztalataink, miniszter úr, a magyar rögzültséget illetően. Elmondta, hogy a vendéglátóiparban számosan veszítették el az állásukat, viszont az IT-szektorban hányan jelentek meg közülük. Nem tudom, hogy mi alapján mérik ezt, nagyon szeretném tudni, mert a közvetlen környezetemben is azt tapasztalom, hogy számos volt vendéglátós, adott esetben németországi húsüzemben helyezkedik el, külföldi munkavállalásra adja a fejét, nem a jó kedve okán, sokkal inkább kényszerből. És hát azt látjuk, hogy viszonylag döcögős az az informatikai átképzési rendszer, amely máshonnan kieső munkavállalókat a nulláról próbál felkészíteni arra, hogy egy nagyon dinamikus, pörgős és folyamatos frissítést igénylő iparágban érvényesüljenek.

Azt látjuk, hogy a felnőttképzés ezen ágazata nem feltétlen sikertörténet; bár csak az lenne! Szeretnék továbbá a munkaerő-kölcsönzők tekintetében egy-két olyan pontosító kérdést feltenni, amelyekre még az előző miniszteri meghallgatások során sem kaptam választ. Engem megdöbbsent, és mélyen megráz az a statisztikai adat, mely szerint számos munkaerő-kölcsönző Magyarországon 1,6-1,8-szoros sikerdíjért dolgozik. Tehát a munkabérhez képest egy horrorisztikus profitot realizál pusztán azon, hogy ő közvetít.

Miniszter úrék nem gondolták-e még végig azon jobbikos javaslat keresztülvitelét, amely a munkaerő-kölcsönzés nagy részét a magyar munkaügyi központokhoz delegálná? Tehát adott esetben úgy helyezné állami felügyelet alá, hogy ezen, sokszor nemzetgazdasági szempontból nem biztos, hogy érdeket jelentő profitérdeket kiveszik, és adott esetben a különbözet még a munkabérek, a munkaerő-kölcsönzötték munkabérénel is lecsapódhatna plusz vagy emelés formájában?

Szeretném továbbá megkérdezni, hogy a közfoglalkoztatottak számának folyamatos csökkenése ismeretében az önök mérései szerint közfoglalkoztatottak hány

százaléka tudott megjeleni az elsődleges munkaerőpiacon, hogyan értékelhető a közmunkaprogram abból a megközelítésből, hogy vezet-e vissza valóban ezeket vagy tömegeket az elsődleges munkaerőpiacra.

Szeretnék miniszter úrral beszélgetni sportügyekről is. Bányai alelnök úr lelőtte az edzőközpontokat illető kérdésem egy részét. Nagyon helyesen tette, hiszen sportoló emberként magam is úgy gondolom, hogy bár nagyon sok érv szólt a különböző központok bezárása mellett közegészségügyi szempontból - és ezt nem szeretném vitatni -, azt viszont látom, hogy itt széles tömegek veszítik el a megélhetésüket egy teljesen kiszámíthatatlan környezetben, és az is látható, hogy sok esetben az ő kieső bevételük pótlása semmilyen formában nem történik meg.

Így a mi javaslatunk egy másik sportág, az MMA - nem a kedvenc harcművészeti ágamra gondolok, hanem a Magyar Munkahelyvédelmi Alapra, amely a kieső munkabérek 80 százalékát pótolná azok esetében is, akiknek még megvan a munkahelyük, és ott is bevezetné ezt a vívmányt, ahol már nincs meg a munkahely, hiszen számosan tartoznak ebbe a körbe.

Nyilvánvaló, hogy termékeny vitákat folytathatunk a Járványügyi Védekezési Alapról és a forrásoldalról, de ehhez tudnunk kell azt, hogy elvi nyitottság van-e a minisztériumban azt illetően, hogy a kieső béreket pótolja. Ha nincs, akkor vélhetően tárgyalási alapunk sincsen.

Ugyanebben a körben a családok védelme merült fel. Arra kérem miniszter urat, hogy értékelje azt, hogy a hiteltörlesztési moratórium több mint másfélmillió lehetséges igénybevevőjének létszáma félmillió alá csökkent. Tehát kevesebb, mint harmadannyi polgár tudja igénybe venni a hiteltörlesztési moratóriumot, mint a tavaszi első lezárást követően, pedig vélhetően a gazdasági válság terebélyesedni, szélesedni fog.

Nagyon örülök, hogy családostok, gyermeket nevelők, nyugdíjasok igénybe vehetik továbbra is a moratóriumot, viszont azt látom, hogy nagyon sokan, akik adott esetben még gyermeket is nevelnek vagy gyermek után tartásdíjat fizetnek vagy hozzájárulnak gyermek neveléséhez, nem képesek a moratóriumot igénybe venni, pedig az sem egy rejtett csapdák nélküli megoldás.

Nagyon örülök, hogy miniszter úr szóba hozta a demográfiai kérdéseket. Itt röviden, kérem, ismertesse azt a stratégiát, amely demográfiai téren bármilyen változást hozhatna, hiszen az utóbbi tíz év egy mélyrepülést jelent sajnos ebből a szempontból. Az utóbbi 30 is, tehát nemcsak ezeknek a kormányoknak szól, de a mostani születésszámok egy hat félmillió Magyarországot feltételeznek, amennyiben így maradnak, és az utóbbi években nem sikerült trendfordulót elérni e tekintetben.

A realizált munkabértámogatások, tehát még egyszer mondom, a nagyon szűk körben megvalósuló munkabértámogatások esetében az arányokra lennék kíváncsi, annak arányára, hogy mennyiben tudtak ezzel multicégek élni, és mennyiben magyar mikro-, kis-, illetve közepes méretű vállalkozások.

Végül utolsó kérdésként: építésügyi kérdéseket hozott szóba a prezentációjában miniszter úr. Itt azt látjuk, hogy mind a demográfiai, mint az itthon maradási célokat egy állami háttérű bérlakásépítési program tudná segíteni. Ezáltal nagyon széles spektrumban lehetne magyar vállalkozások minősített magyar kivitelezők számára megrendelési tömeget biztosítani. Nyitott-e Magyarország kormánya egy állami háttérű bérlakás-építési program kimunkálására avagy még mindig fázik valamilyen okból ettől az ötlettől. Ezek lennének az én kérdéseim.

Bizottsági tagtársaimhoz fordulok a tekintetben, hogy ébredt-e bárkiben további kérdések iránti igény. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy nem. Ennélfogva visszaadom a szót a miniszter úrnak, hogy reagáljon az elhangzottakra. Parancsoljon!

Dr. Palkovics László válaszai

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Hölgyeim és Uraim! Akkor a kérdések sorrendjében próbálnék ezekre válaszolni. Bányai Gábor képviselő úrnak: a KFI-térképen nem szerepel Kecskemét. Csak azért nem szerepel, mert nem jutottunk el odáig, tehát ez a pillanatnyi állapotot rögzíti.

Alapvetően ezek az innovációs központok valami olyan ügy köré épülnek, ami meghatározza azt a területet. Ez az ügy lehet egy nagy egyetem, a Debreceni Egyetem, a körülötte lévő ökoszisztéma, vagy lehet a szegedi ELI lézerközpont, ott körülötte is van, vagy lehet Zalaegerszeg, ami egyetemi városként kevésbé jellemezhető, viszont van egy olyan világszintű próbapálya, ami igényel egy ilyet.

Kecskemét esetén is beszélünk arról, hogy mi lenne ez az ügy, ami köré építhetnénk. Ott alapvetően gyártóipar van, ami egyébként örömteli módon fejlődik most már, tehát már olyan cégek mennek Kecskemétre, akik komoly kutatás-fejlesztést vittek oda. Az Áfor például az üzemanyagcellás fejlesztéseit ott végzi. Úgyhogy Kecskeméten is lesz ilyen.

A Kecskeméti Egyetem most alakult át alapítványi fenntartású egyetemmé, úgyhogy ilyen értelemben minden esély megvan arra, hogy ezt létre tudjuk hozni. Kecskemétnek van egy baja. Ami az előnye, az a hátránya is, hogy túl közel van Budapesthez. Egyik oldalról elérhető, másik oldalról egy csomó dolgot viszont Budapestről oldunk meg.

Ugyanolyan mint Székesfehérvár. Székesfehérvár gazdasága legalább annyira erőteljes, mint Kecskemété, de ott sincs ilyen fajta központ, mert egyszerűen Budapest ezeket valamilyen módon magához vonzza. Ennek ellenére nem zárjuk azt ki, hogy legyen egyébként ott is az üzemanyagcella-fejlesztés központjává válik Kecskemét, egy ilyet mindenképpen meg fogunk tudni tenni.

Ami a pandémiás helyzetet illeti, ezt többen föltették a sporttal kapcsolatban is. Bodó államtitkár úr most éppen azért nincs itt, mert olyan veszélyhelyzeti intézkedésegyeztetést tart a kamarákkal, aminek ez lesz az egyik következménye. Ezt néhány napon belül, de lehet, hogy még ma be is fogjuk jelenteni, hogy milyen megoldásaink vannak a jelenlegi helyzetre. Ennek a kidolgozása most zajlik, úgyhogy itt hamarosan tudunk majd megoldást mondani.

Ami a taxisokat illeti, ezen belül is a nagyvárosi taxisokat, nekik az első szakaszban és most is a helyzetük nehezedik egy sor olyan intézkedést és döntést hoztunk egyébként, amivel az ő üzleti lehetőségeiket erősítettük. Tehát például lehetővé tettük, hogy az éttermi kiszállításoknál a taxisokat is igénybe lehessen venni, és ne kelljen hozzá olyan fajta követelmény, ami mondjuk a valaki által minősítést illeti. A budapesti taxisoknál kezdtük a vidéki taxisokra kiterjesztettük szintén az autócsere kérdését, tehát nem kell kicserélni az autót a pandémiás helyzet alatt. Egy sor könnyítés van a taxisok számára.

Ami Bangóné képviselő asszony kérdéseit jelenti: Bodó Sándort szeretttük volna, ha itt van, csak nem tudtuk ebből a megbeszélésből őt kivenni. Ami egyébként generálisan a minisztérium, a kormány, illetve a munkaerőpiac szereplői közötti egyeztetéseket jelenti, az jelenti a munkavállalókat, mind a munkaadókat, kamarákat, szakszervezeteket. Gyakorlatilag március 11-étől kezdődően minden héten hétfőn 11 órakor ebben a körben államtitkár urakkal - Bodó államtitkár úrral, György államtitkár úrral -, az én részvételemmel folyamatosan egyeztetünk egyszerre minden szereplővel. Tehát nemcsak a szakszervezetekkel külön vagy nemcsak a munkaadókkal külön, hanem együtt, azért, hogy egyébként a mindenki számára a megfelelő megoldást tudjuk kidolgozni.

A gazdaságvédelmi akciótervnek az elemeit, technikai megoldásait ez a grémium javasolta vagy hagyta jóvá; az első megbeszéléseink hosszú ideig tartottak többórások voltak, aztán most már eljutottunk odáig, hogy nagyon gyorsan meg tudjuk azokat az ügyeket beszélni. Tehát folyamatosan egyeztetünk velük.

Ami a kritikát illeti. Magyarországot nagyon sok helyről éri kritika. Valószínűleg az európai uniós szakszervezet főtitkárától is ér bennünket kritika. Itt azért mi egy másfajta megoldást választottunk, mint az európai országok egy része, de nem rívunk ki egyébként ebből. Részben a bértámogatási rendszert is megjelenítettük, és megjelenítettük azt a befektetéstámogatási rendszert is, ami ahhoz vezetett, hogy ne kelljen a munkavállalókat leépíteni. Mutattam egy ábrát, hogy ez hány munkavállalót jelent.

Azt gondolom, hogy ez egyértelműen mutatja azt, hogy a kormány a megfelelő időben és a megfelelő módon reagált. Ha megnézzük a számokat, a munkanélküliségi számokat ma, vagy mondjuk megnézzük az alkalmazotti létszámot, hogy ez hogyan változott, akkor tulajdonképpen mind ezt igazolja, hogy arányos és megfelelő időpontban megtett intézkedésekről tudunk beszélni.

Ha összehasonlítjuk Magyarország számait a környező országokkal, nagyjából ez a 9500 milliárd forint a GDP 20 százalékának felel meg, akkor ilyen nagyságrendű - van nagyobb nagyságrendű egyébként gazdaságvédelmi akcióterv Európában; a németeké például nagyobb - ez nagyobb, mint a környező országoké.

És ha még megnézzük azt, ha befektetett összegek milyen munkanélküliségi változáshoz vezettek, akkor esetünkben ezek a számok sokkal jobba, mert a munkanélküliségi adataink olyanok, amit itt bemutattam.

Ami a kérdésre válasz, hogy tárgyalunk-e a szakszervezetekkel. Igen, folyamatosan tárgyalunk szakszervezetekkel, ahogy mondtam, március 11-e óta minden hétfőn, de ha igény van rá, akkor más időpontban is tárgyalunk. Például a minimálbér kérdéséről, de erre majd még visszatérnek.

Ami a Dunaferrt illeti, ez magáncég, akinek az ügyeibe nem nagyon tudunk beavatkozni. A Dunaferrnél a tulajdonosi szerkezet teljesen átláthatatlan, tehát az, ami a Dunaferrnél jelenleg folyik, az cégügyi szempontból elég sajátos irányítását jelenti annak a cégnek.

A kormány nyilván magáncégek ügyébe nem kíván beavatkozni. Amennyiben viszont olyan helyzet generálódik, ami a munkavállalókat nagymértékben érinteni fogja, akkor nyilván a kormánynak ezzel feladatai vannak úgy, mint egyébként bármi másik hasonló helyzetben.

Az, hogy miniszterelnök úrnak a kijelentése, hogy annyi munkahelyet fogunk teremteni, amennyit a válság elvisz, hát mutattam egy ábrát, hogy a tavalyi év azonos időszakához képest 3500 fővel nőtt az elsődleges munkaerőpiacon dolgozók száma, tehát növekedés van, ugye az a csökkenés, amit a KSH néhány nappal ezelőtt bemutatott, ez két dologból származik az elmúlt időszakhoz képest. Részben hazatértek olyanok, akik egyébként külföldi telephelyen dolgoztak, ez külön jelenik meg, ez nagyjából ilyen huszonegynéházezer embert jelentett, illetve a közfoglalkoztatásban is van egy csökkenés. Ez a kettő indokolja a csökkenést, de egyébként az elsődleges munkaerőpiacon növekedést látunk. Tehát, amit miniszterelnök úr mondott, azt teljesítettük.

Statisztikákat, illetve tanulmányokat végzünk-e? Igen, heti rendszerességgel követjük a munkaerőpiac változásait, megfelelő elemzésekkel együtt azok, amikről itt beszéltem, ezekből származnak. Úgyhogy mindenre pontos számom van, ha bármi ilyen kérdés van, akkor nagyon szívesen válaszolok, akár írásban is.

Ami az elmúlt egy évet jelenti, hogy a vírushelyzet milyen negatív hatást okozott. Azt látjuk, hogy az egy évvel korábbihoz képest 11 százalékkal nőtt az a bértömeg, amit

a magyar munkavállalók megkapnak. Itt az idei évben a szociális hozzájárulás csökkentését, ami megállapodás eredménye volt, ezt megtettük, ilyen értelemben mindenki betartotta azt a megállapodást, amit korábban hoztunk. Hogy ez hogy fog kinézni az elkövetkező évben, tehát 2021-ben, ezt meglátjuk. A kormány szándéka az, hogy a szocho csökkentésére vonatkozó, ütemezett folyamatot tovább tudjuk vinni, ilyen értelemben csökkentve a vállalkozások terheit, amit egyébként a magasabb munkabérek jelentenek.

Milyen hatással vagyunk a háztartásokra. Nem sokat beszéltem valóban az ötödik elemről, mert ez alapvetően inkább családpolitikai kérdés, és nem akarom a családpolitikáért felelős, most már miniszter asszonynak a dolgát elvenni, bár több ilyen kérdés jelent meg. Itt a 13. havi nyugdíjat most vezetjük vissza éppen. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon komoly elem.

A táppénzzel kapcsolatos kérdés, hogy miért a kormányhivatal működtet, vagy miért a kormányhivatal dönt. Az Nemzeti Népegészségügyi Központ a kormányhivatal része, ez az indoka ennek. Náluk illetékesebb erre egyébként nincs.

Ami az élelmiszerárak változását, illetve a kiskereskedelem alakulását jelenti, itt valóban van egy hullámvás. Január és október között ez 0,2 százalékkal nőtt az előző évhez képest. Tehát ilyen értelemben jelentős csökkenésről itt nem lehet beszélni. Valóban vannak olyan területek, üzemanyag, egyéb más, ahol viszont látok valóban csökkenést, de ennek alapvetően a járvány indokolja a csökkenését.

Ami magyar családok digitális oktatásra történő áttérését jelenti, ugye, itt egyrészt el kell fogadnunk, hogy járvány van, és csomó dolgot nem tudunk úgy tenni, mint ahogy tudtuk, ahogy Hollik képviselő úr is említette, persze vannak olyan települések, ahol ezt megoldották. Én azt gondolom, hogy ezt mindenki az adott helyzetben legjobban tudja rendezni. Ami a digitális oktatást jelenti, szerintem sokfajta vélelmezést lehet itt mondani, hogy mennyire jó, mennyire nem. Azt, hogy ezt meg tudtuk tenni az oktatásban, szerintem ez egy nagyon komoly teljesítmény, elsősorban a tanárok részéről, hogy egyszerűen képesek voltak arra, hogy egy teljesen új és szokatlan oktatási formában, egyébként a meglévő eszközökre építve, valóban hatékony oktatást tudtak végrehajtani.

Egyébként a családok támogatása, hogy ennek a feltételrendszerét biztosítsuk, ugye, erre az egy hónapra bevezettük az internet díjának a teljes törlését, és már dolgozunk azon a szolgáltatókkal, hogy ha ez a helyzet továbbfolytatódik, akkor hogyan fogunk tudni olyan megoldásokat ajánlani, ami például ennek a költségeit csökkenteni fogja.

Az SZFE kérdése mindig fel szokott merülni, bár ez nem a Kulturális bizottság, ott is erről hosszasan beszéltünk. Az SZFE esetén semmi érdekes nem történt, pont az történt, mint bármelyik más modellváltó egyetemnél. Egyszerűen úgy gondolta a kormány, ez benne van a 2014-es felsőoktatási stratégiánkban, hogy az államhoz képest egy egyetemnek az irányítását az ahhoz értő szakemberek sokkal jobban el tudják végezni, mint egy minisztérium. Ezért történik ez a modellváltás. Ahogy említettem az adott fóliánál, az SZFE kivételével az összes többi egyetem ezt lehetőségként tekinti, én még olyannal az egyetem vezetéséből, de a hallgatók között sem találkoztam, aki ezt ne így értelmezné. 2014-ben engem, talán a Kulturális bizottság ülésén engem sok vád ért, hogy a kancellárok rendszerével állami gyeplőt rakunk az egyetemek nyakába. Most ezt az állami gyeplőt elvettük, tehát most az egyetemek szakemberek által irányított kuratóriumok fenntartásában vannak. Kicsit viccesnek tűnik az SZFE esetén, hogy ők vissza szeretnék kapni az állami fenntartót, aki ellen 2014-ben, a kancellár ellen egyébként hasonló vehemenciával tiltakoztak, és az első kancellárjelöltet, nagyjából két hét alatt sikerült leamortizálni, ami tükrében ez egy érdekes dolog.

De visszatérve az SZFE-re, mindenkit meg szeretnék nyugtatni, az egyetemmel szemben semmifajta szándéka nincs a kormánynak. Ami ott zajlik, az egy kultúrharc. A színházi művészetek területén, amit én nem nagyon tudok, és nem is szeretnék értékelni, mert nem értek hozzá, ott különböző irányzatokról lehet beszélni, és ezeknek az irányzatoknak a vitája most az egyetemen zajlik. Ezt én nem tartom egy jó megoldásnak, tehát ne vonjuk bele az egyetemi hallgatókat, akik tanulni akarnának egy olyan vitába, amit egyébként a színészeknek meg a színművészeknek meg a rendezőknek kell eldönteni. Próbáltam mindenkinek ott elmondani, hogy fura lenne, ha a Műszaki Egyetem döntené azt el, hogy az Audi és a Mercedes között van egy szakmai vita, hogy milyen autót fejlesszünk. Ez nem jó. Ez egy egyetemtől független vita.

A kormány szándéka az, és ez egyébként látszott az egyetem finanszírozásán, hogy minden forrást, minden lehetőséget oda fogunk rakni, hogy ebből egy komoly színművészeti egyetem legyen. Aki járt a színművészeti egyetemen, én ugye négy éven keresztül a közvetlen fenntartójuk voltam mint felsőoktatási államtitkár, több tervet dolgoztunk ki arra, hogy hogyan nézzen ki az infrastrukturális helyzetük, hogyan nézzenek ki azok a technológiák, amik egy modern intézményt jellemeznek. A kormány szándéka ott is komoly volt, az egyetem ezt néha nem akarta elfogadni, hogy miért kell kiköltözni a VIII. kerületből, és miért nem jó az, ha az egyetem, mondjuk a Nemzeti Színház mellett van, ahol, mondjuk, egy ilyen környezetben működik, és egyébként valóban tudunk egy modern épületet építeni. De szerintem ez most meg fog oldódni. Tehát ez nem az egyetemről szóló vita, ez egy másfajta vita, ami két művészeti irányzat között zajlik.

Hollik képviselő úr kérdésére, hogy a válság milyen lehetőséget jelent: furán hangzik azt mondani, hogy most azon a szörnyűségen túl, amit a válság okoz, emberek halnak meg, rendszerek mennek tönkre, cégek szűnnek meg, azon túl viszont egy sor olyan dologra felhívta a figyelmet, hogy ami majd most a gazdaságban történik, az már nem egészen olyan lesz, mint ami előtte volt. És ebből valóban profitálni is lehet.

Az egyik, amit már említettem, az a fajta digitális munkavégzés, kommunikáció, oktatás, amit persze tudtuk előtte is, hogy létezik, de nem gyakoroltuk. Na, most ezt kvázi szervesítettük, most ott tartunk, hogy Székesfehérváron az IBM vállalat a munkavállalói jelentős részét már nem fizikailag a gyárban működteti, hanem otthon. Kiszámolták, hogy hatékonyabb, többet dolgoznak, jobban dolgoznak, mintha egyébként bemennének. Tehát van egy sor ilyenfajta hatása. Tehát a home office mint munkaforma, mondjuk azt, hogy megjelent erős legitimációval. A kormány ebbe nem akar beavatkozni, tehát intézzék el egymással a munkaadók és a munkavállalók.

Ami fontos elem, hogy az a folyamat, ami a beszállítói láncok hosszúságának a hátrányait jelentette, tehát, mondjuk a tavaszi időszakban, ez most már nem ennyire igaz, de a tavaszi időszakban egyszerűen nem tudtak szállítani Kínából, mert egyszerűen nem volt módja, nem dolgoztak, problémás volt. Ennek van egy olyan hatása, hogy bizonyos vállalatok áttelepülnek Európába, ebben az áttelepülésben Magyarország kifejezetten pozitív helyzetben van a munkaerő költsége, termelékenység, illetve egyáltalán a támogatási környezet miatt. Tehát ez a kanyarban előzésnek egy másik eleme.

Amire készülünk, ugye, a beruházástámogatás, tehát a munkaerő megtartása, beruházástámogatás, nyilván ennek a hatása nem azonnal érződik. Ez nem olyan forrás - bár a munkavállalók a munkahelyüket megtartják, és megkapják a bérüket, tehát azért ezt nem szabad lebecsülni -, ami azonnal jelenik meg, hanem mondjuk egy fél év múlva. Viszont fél év múlva, amikor a gazdaság újraindul, akkor ezek a beruházások már termőre fordulnak, ezek jelentős része egyébként nem épület, hanem gép,

eszközberuházás vagy tudásberuházás. Ezek azok az ügyek, és ebből van egy sor, ami itt megjelenik.

Tordai képviselő úr kérdése a versenyképesség, a munkaidő hosszának a csökkenésével kapcsolatosan. Ez egy összetett kérdés. Valóban a magyar vállalatok és a Magyarországon működő nemzetközi vállalatok hozzáadott értéke között van egy jelentős különbség. Ugye, az a kkv-stratégia, amit két éve viszünk, és a támogatási rendszert is ehhez alakítottuk, ez pontosan ennek a különbségnek a csökkentésére vonatkozik.

Ami látszik, hogyha megnézzük, hogy a V4-országok közül, de az európai uniós átlag is hogy nézett ki, ez a helyzet Magyarországon javult, pontosan ezeknek az intézkedéseknek köszönhetően. Tegyük hozzá azt is, hogy viszonylag rossz helyzetből indultunk, de ez most már változik.

Amit itt fontos megérteni, ez a produktivitás, tehát a termelékenység kérdése. A volt szocialista országokat, a V4-országokat szoktuk Németországhoz hasonlítani vagy az európai átlaghoz, Németország egy jobb példa. Itt azért még jelentős termelékenységekülönbség van a két csoport között. Magyarország egyébként a V4-országok közül az elmúlt időszakban a termelékenységét illetően a legtöbbet növekedett, tehát magasabb a növekedésük, mint a másik V3-ország átlaga, de nem értük el Németországot.

Ennek ellenére az a különbség, ami a termelékenység szintje, illetve a bérszínvonal közötti különbség, ezt a különbséget pedig igyekszünk csökkenteni, hogy azok a bérmegállapodások, amiket kötöttünk, mind ebbe az irányba hatnak. Tehát ezzel erőteljesen foglalkozunk.

A termelékenységnövelésnek alapvetően két lehetősége van. Az egyik lehetőség az - és ez látszik a támogatási rendszerünkben -, azok az eszközök, azok az automatizálható folyamatok, amik ezt automatikusan növelik, tehát most már lehet úgy munkahelyre vonatkozó támogatást kapni egyébként, hogy nem kell fölépíteni kapacitást, elég ha termelékenységi mutatókat mutatunk be, tehát robotizálunk, és egyébként az így felszabaduló munkaerőt egy magasabb hozzáadott értékű munkára tesszük alkalmassá.

A másik pedig a képzés. 2014-ben mind a szakképzés, mind az egyetemi képzés területén azt a célt tűztük ki, hogy azokban a szakmákban, ahol egyébként a munkaerőpiaccal való együttműködés igénye fölmerül, tehát a munkaerőpiac akarna valamilyen hatást erre, ezeken a területeken létrehozunk különböző konstrukciókat. Az egyik ilyen konstrukció a duális képzés mind a két területen.

A vállalatoknak valamilyen szintű viszonyuk legyen az egyetemekkel, legyen a szakképző intézményekkel. Emiatt egyébként egyedül csak az oktatás rendszere ezt a helyzetet nem tudja megoldani, a vállalat sem, a kettő együttműködésén múlik. Tehát ezek azok az ügyek, melyek a termelékenység növekedéséhez vezetnek. Aztán egyszer ez majd elvezethet ahhoz, mint más országokban, ahol mondjuk ez a fajta termelékenység sokkal magasabb és a munkamennyiség nem igényli az öt napot, csak a négyet, de hát egyelőre nekünk ezzel még foglalkoznunk kell.

Szatmáry Kristóf felvetése, hogy nincs tömeges csődhullám a kkv-k körében; igen, ez nem csak érzés, ez valóban így van. Magyarországon a '90-es évek teljesen liberalizált piacainak következményeként azért különösen a kis-, közepes, magyar tulajdonú vállalatok csődbe jutásának gyakorisága sokkal magasabb volt, mint akár Lengyelországban, akár Csehországban, akár Szlovákiában. Ők megvédték ezeket a vállalatokat.

Mi úgy voltunk ezzel, hogy a piac majd eldönti. Ennek lett egy ilyen következménye. Ezek a vállalatok most már sokkal ütésállóbbakká váltak, tehát kisebb mértékű az a fajta csődhullám, amire számíthattunk volna. Részben azért, mert azok a

támogatások, amelyek itt megjelentek, átsegítették őket ezen a nehéz helyzeten, részben meg azért, mert már strukturálisan is változtak ezek a cégek. Ilyen értelemben valóban a helyzet, azt gondolom, javult.

Bangóné képviselő asszony kérdésére: a minimálbér-tárgyalások valóban zajlanak, minden héten találkozunk egyszer. Itt az a döntés született korábban, hogy a munkavállalók és a munkaadók állapotjanak meg a minimálbérszint növeléséről. Hogy most éppen hol tartunk? A kezdet kezdetén ez úgy nézett ki, hogy a munkaadók azt mondták, hogy nulla százalék, a munkavállalók azt mondták, hogy 10 százalék, és ennek a közelítése folyik. Tehát mind a kettő erről elmozdult, de nem akarnék megelőlegezni semmit, tehát ezek a tárgyalások zajlani fognak. Nem zárom azt ki, hogy december 31-én fognak megállapodni. Nyilván a kormány ebben részt vesz.

Ami az utolsó kérdését illeti; a 40 százalékos CO₂-kibocsátás 2030-as értékének 50 százalékra emelését illeti: itt van néhány olyan feltétel, amire azt mondtuk, hogy ettől nem akarunk és nem is tudunk tágitani. Az egyik ilyen feltétel, hogy a magyar háztartásoknak nem növekedhetnek a költségei csak azért, mert egyébként 40 százalékról 50 százalékra emeljük a CO₂-kibocsátási célt. Ez tehát egy nagyon fontos elem.

Ennek van egy sor alrésze, például nem értünk egyet a karbonadó bevezetésével, az egységes karbonadó bevezetésével. Az, hogy egy német állampolgár ugyanannyit fizessen, mint egy magyar, nem egy elfogadható dolog. Ezt a témakört nem is akartuk megnyitni.

Ami feltételünk nyilván a technológiai semlegesség, hogy hogyan számoljuk az atomeróművet, beleértjük, nem értjük bele? Egyébként Timmermans úrral egy hónappal ezelőtt volt egy telefonkonferenciánk, amikor ezeket az ügyeket átbeszéltük, és nem kérdés, hogy a CO₂-kibocsátása az atomeróműnek ugyan nem zöld, de mindenképpen ide beleszámítandó.

Magyarország 40 százalékot vállalt, 40 százalékot már most látjuk, hogy teljesíteni fogunk; sőt, azt gondolom, hogy 40 százalék fölé is fogunk menni. Nem arról szól ez a fajta vita, hogy Magyarország ne tudná teljesíteni, ezért nem akarjuk az 50 százalékot elfogadni. Kiszámoltuk pontosan azt, hogy a 40 százalék elérése fölött milyen összegről, milyen beruházásáról beszélünk. Az 50 százalékot a magyar gazdaság elő tudja állítani.

Itt egy 2800 milliárd forintos pluszinvestíciót kell tudnunk megtenni. Ez nem borzalmasan nagy pénz, tegyük azt is hozzá. Tíz évről beszélünk és ráadásul ez már nem egy direkt investíció, akkor azért nem baj, ha ez meg fog térülni. Itt tehát olyan konstrukciókról beszélünk, ami megtérül. Ennek ellenére valakinek, a magyar közösségnek el kell költenie ezt a forrást. Itt szeretnénk látni azt, hogy amennyiben ezt a célt elfogadjuk, akkor például a Modernizációs Alap forrásai emelkednek-e.

A Modernizációs Alap az az alap, ami a volt szocialista országok, tehát a rosszabb helyzetben lévő országok számára újult lehetőséget a klímaterületeinek javítására. Tehát ha ez emelkedik, az egy másik tárgyalási pozíciót jelent.

És valóban, amit miniszterelnök úr mond, azért ha megnézzük az európai uniós országoknál a 40 százalékot, vagy a 2018-as 33 százalékunkat - '19-ről még nem rendelkezünk számmal, de ez egyébként nagyobb lesz -; tehát 33 százalékot értünk el, ezzel valahol a 8. helyen vagyunk. Európában egy sor olyan ország van, aki a '90-es értékhez képest nem hogy csökkentette volna a CO₂-kibocsátást, hanem növelte.

Azt, hogy ők nem járulnak ehhez hozzá, hanem ezt valamilyen formában megvásárolják, azért látjuk problémásnak - nem egy fair dolog, tegyük hozzá ezt is -, de azért látjuk problémásnak, mert ha viszont a 2050-es klímaneutralitást el akarjuk érni, tehát 95 százalékkal akarjuk csökkenteni a '90-es értékhez képest a CO₂-kibocsátásunkat, akkor az úgy nem fog menni, ha vannak országok, akik továbbra is

szén-dioxid-kibocsátók, mert pénzzel ezt nem lehet megvenni; akkor a többieknek kell ezt a nyelésoldalon kompenzálni valamilyen formában. Tehát azért nem tartjuk technikailag sem értelmesnek azt, hogyha mindenkire ez nem vonatkozik 2030-ban, mert akkor mi lesz a 2050-es célokkal? Tehát ezt végig kell gondolni. Ezt javasoljuk is egyébként, azt gondolom, ez egy fair javaslat.

Z. Kárpát Dániel elnök úr kérdésére, hogy hol van a második gazdaságvédelmi akcióterv. Azt hiszem, hogy talán a tavalyi - és ezt persze nem tudtam megmutatni, mert akkor ez még nem létezett, egy sor helyen bemutattam - a gazdaságvédelmi akciótervnek három fázisa van.

Volt egy első fázis, ez gyakorlatilag a március és április közötti azonnali reakciókat jelentette. Jelenleg zajlik a második fázis, amiről beszéltem, és meghatároztuk a harmadik fázis elemeit is. A harmadik fázis már abból indul ki, hogy a gazdaság elkezd működni és egy sor dolgot tehetünk, amit előtte nem tehattünk. Van egy Gazdaságvédelmi Operatív Törzs, ezt Varga miniszter úr vezeti, aki nagyjából hetente jelenik meg olyan fajta gazdaságot erősítő jogszabályi beavatkozásokkal, pénzügyi beavatkozásokkal, amik ennek a harmadik fázisnak a részei. Tehát ez is zajlik.

Ausztria, Németország több szempontból más ország, mint mi. Mi továbbra is úgy gondoljuk - és ez az elv most is bevált az első szakasz után is -, hogy a munkaerőt a munkahelyén kell tartani és munkát kell adni. Tehát az a fajta kurzarbeite, amit egyébként mi is bevezettünk - bár annak volt egy eleme, az egyéni fejlesztési idő, ha erre a képviselő urak emlékeznek, ami azt mondta, hogy egyébként a felszabaduló időben a kurzarbeiten lévő, a rövidebb munkaidőben részt vevő munkavállalók hasznos dolgot tegyenek. Annál rosszabb, hogy ha otthon ülnek, nincs.

Tehát ezért mondtuk azt, hogy ezt szeretnénk vagy a vállalatnál fordítani olyan tevékenységre, ami nem az aktuális tevékenységeit jelenti, hanem karbantartás, struktúráváltás, bármi vagy pedig képzéssel eltölteni.

Tehát mindenképpen a következő fázisban, azt gondoljuk, hogy a képzés jó irány. Ha megnézzük még egy szálloda esetében, egy szálloda vagy működik vagy nem működik. Ott nagyon kevésbé lehet értelmezni a 80 százalékos csökkenést, akkor viszont ha az ottani ágazati bértámogatás kifizeti a bérnek egy jelentős részét, de nem tudnak dolgozni ezek az emberek, akkor viszont inkább tanuljanak helyette. Tehát most egy olyan konstrukción dolgozunk - ez majd hamarosan bejelentésre kerül -, hogy a tanuláshoz a költségeit is finanszírozná az állam vagy támogatná az állam amellet, hogy egyébként ez értelmezhető foglalkoztatási előnyt és képességet szereznek ez alatt az idő alatt.

Ami az IT-átképzést jelenti, hogy sikeres-e vagy nem, azt tudom, már úgy értem, hogy arról meg vagyok győződve, hogy ez egy jól sikerült program. Hatvankétezen jelentkeztek a programra. Vestager biztos asszonnyal beszélünk. Elkérte külön ennek az eredményeit, azt mondta, hogy ez egy zseniális program, akkor ezt ő majd megpróbálja európai szintre emelni.

Ha más nem történt, csak az, hogy az a negyvenegynéhány ezer ember, aki egyébként végigcsinálta a programot a jelentkezők közül, az szembesült azzal, hogy mit is jelent maga az informatika, mit jelent a digitalizáció. Ez nem valami nagyon távoli és nagyon bonyolult ügy, de akkor ez már megérte. És egyébként azt hiszem, hogy ennek ez volt a jelentősége, és most már több mint ezer ember, aki a következő, most már valóban a diplomát adó vagy képesítést adó képzésében szerep. Ez benne volt eredetileg a prezentációban, de kivettem, mert túl hosszú lett, hogy hogyan strukturálódott át a munkaerőpiac az elmúlt egy évben.

Azt látjuk, hogy mondjuk, a feldolgozóiparból 25 ezer ember került ki, arányait tekintve ez nem nagy arány, ez 2,5 százalék nagyjából vagy a vendéglátásból 13 ezer, és ugyanez alatt az idő alatt az IT-szektorba pedig 26 ezer került át. Tehát van egy ilyen

típusú mozgás, ahogy mondtam, szóval itt azért nagyon sok minden át fog alakulni, és például ez a fajta átstrukturálódás természetes következménye a jelenlegi helyzetnek.

A munkaerő-kölcsönzést átvenni állami felügyelet alá. Ez egy érdekes és megfontolásra alkalmas ötlet, ennek ellenére, mondjuk, ez egy erőteljes beavatkozást jelentene a piacnak a jelenlegi jó működésébe. Ugyanis ezek a cégek a megfelelő tudással rendelkeznek, és hogy milyen jutalékkal dolgoznak, nyilván ez is egy piaci kérdés. Valamilyen módon nyilván, ha valakinek erre a flexibilitásra szüksége van, akkor ennek van egyfajta költsége. Én most nem feltétlen avatkoznék bele a piacnak ezen működésébe, különösen nem egy olyan helyzetben, amit egyébként most a vírushelyzet okozott. Úgyhogy az ötlet akár jó is lehet, meg fogok fontolni sok mindent, de azt hiszem, hogy ez most talán nem annyira aktuális.

Ami a közfoglalkoztatottak számát illeti, ugye, 230 ezer volt a közfoglalkoztatottak maximális száma, és gyakorlatilag az elmúlt két évben ez egy ilyen 80-90 ezer közötti szintre került. A különbség - és ez egy jelentős különbség -, hogy ők az elsődleges munkaerőpiacon helyezkedtek el. Tehát ők átkerültek a normál munkaerőpiacra, ugyanis egyébként látnánk őket valamilyen formában valamelyik másik rendszerünkben, de nem látjuk. Tehát ők a munkaerőpiacon tevékenykednek. Nyilván ebben vannak különböző bizonytalanságok, de én azt hiszem, hogy ez egy jó rendszer volt, ahogy felépítettük.

Ami a sportügyeket illeti, pontosabban most Magyarországon nagyjából 230 ezer ember van, ha beleszámítjuk az öt fő alatti vállalkozásokat is, akik a vendéglátás, szállodaipar és a hozzá tartozó különböző művészeti, szórakoztatóipari ágazatokba tartozik. Ugye, ezt a számot mutattam itt, az öt fő alatti vállalkozások kivételével, ez most nem nagyon változott, de óhatatlanul ez változhat, különösen a mostani egy hónappal meghosszabbított további szigorú intézkedések mellett. Ahogy mondtam, Bodó államtitkár úr azért nincs itt, mert erről az ügyről tárgyalnak, hogy milyen megoldást tudunk erre. Erről tárgyaltunk egyébként, hogy itt nemcsak a sport, tehát a személyi edző, hanem a masszőr, a szállodákban a gyerekvigyázással foglalkozó emberek mind ide tartoznak, tehát ezeket most mind áttekintjük.

Ami a hiteltörlesztési moratóriumot illeti, a második fázisban azoknak az embereknek akartunk segíteni, akiknek erre valóban szüksége van, tehát ez indokolja a csökkenést.

Ami a demográfiai kérdést illeti, sok terület van, amibe én bele szoktam avatkozni, ezt néha ilyen kritikaként is emlegetik, speciel pont a demográfiába nem szeretnék, mert ahhoz nagyon nem értek. Mindenesetre az látszik, most jelentek meg a KSH számai, hogy a születések száma 4,6 százalékkal nőtt ebben az évben. Ami tulajdonképpen egy jó szám, ami ilyenfajta intézkedéseknek a hatása. Ezt egyszer el kellett kezdeni, elkezdtek, és ennek látszanak a hatásai, de ez óhatatlanul nem egy gyors folyamat.

Ami pedig a lakáskérdést, az állami bérlakások kérdését jelenti. Európában, különböző országokban az emberek egyszerűen máshogy kezelik ezt a dolgot. Mondjuk, elmegyünk Angliába vagy Németországba, ott a bérlakás egy tökéletes dolog, kibéreljük, ott lakunk, aztán megyünk tovább. Ha elmegyünk Olaszországba, Olaszországban gyakorlatilag nincsen bérlakás, mert az olasz emberek tulajdon szeretnek, és ők nem akarnak bérlakásban élni. A magyar emberek is ilyenek, ugye, ezt kellett felismerni, hogy a bérlakásdolog nem szükségszerűen vág egybe az emberek igényeivel, ezért inkább a saját lakás építését támogatjuk, és ezt nyilván képviselő úr pontosan tudja, hogy milyen konstrukciók jelentek meg az elmúlt időszakban a lakásfelújítások, házfelújítások, házépítések területén, ami mind azt mondja, hogy legyen tulajdona a magyar embereknek, mert ők ezt szeretik inkább. A lakást bérlünk

nem annyira van benne a portfóliónkban, tehát ezért döntöttünk úgy, hogy inkább a lakás építését támogatjuk, mint egy bérlakásprogramnak a megindítását.

Azt hiszem, hogy röviden ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr kimerítő válaszait. Szeretném a bizottsági tagok észrevételei, kérdései, az erre elhangzott viszonzóválasz után megköszönni a tájékoztatót, hiszen nincsen szükségünk határozathozatalra, ahogy ez miniszteri meghallgatásoknál megszokott. Ezzel ezt a napirendi pontot le is zárhatjuk. Köszönöm miniszter úr, államtitkár úr és a kedves munkatársak megjelenését. Egyben 30 másodperc technikai szünetet rendelék el, míg kedves miniszter úr és munkatársai kényelmesen tudnak távozni, és át tudunk térni a következő napirendünkre. *(Dr. Palkovics László és munkatársai elhagyják az üléstermet.)*

(Szünet: 9.44-9.45)

**Az "egyenlő munkáért egyenlő bér" elvének gyakorlati megvalósítása érdekében szükséges intézkedésekről szóló H/11062. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

Következő napirendünk tekintetében az "egyenlő munkáért egyenlő bér" elvének gyakorlati megvalósítása érdekében szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételéről határozunk. Ez a H/11062. számon fut. Jakab Péter jobbkios képviselő önálló indítványáról van szó, akit meg is kérek, hogy foglalja el az előterjesztő helyét. Frakcióvezető úr, parancsoljon! Amennyiben elfoglalta a helyét, meg is adom a szót.

Jakab Péter szóbeli indoklása

JAKAB PÉTER előterjesztő (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az imént meghallgathattuk Palkovics miniszter úrnak a beszámolóját, és kiderült, hogy soha nem volt még szinte ilyen jó a helyzet Magyarországon, mint most, még a munkahelyek számát is sikerült emelni. Én úgy tudom egyébként, hogy két hónap alatt több mint 60 ezren veszítették el a megélhetésüket, szóval azért azt javaslom a bizottság számára is, hogy a meseírók világából térjünk vissza a valóság világába, merthogy a valóság egészen más képet mutat.

A valóság azt a képet mutatja, hogy ez az ország pokoli nehéz válságban van a Covid-járvány miatt is, de azt is hozzá kell tenni, hogy vannak olyan országrészek, ahol a válság nem most kezdődött, hanem 30 éve tart. Ezek azok az országrészek, megyék, városok, falvak, ahol lényegében a bérszakadék óriási, az emberek jóval kevesebbet keresnek ugyanazzal a munkával, mint a fővárosi kollégáik. És ez a bérszakadék - azt látjuk, hogy - folyamatosan nő, tehát beavatkozásra van szükség.

Tisztelt Képviselőtársak! Én az elmúlt hónapokban már nem tudom, hogy hányszor szembesítettem önöket azzal, hogy nagyon nagy a baj: a vidék elszegényedik, a vidék kiürül, ezért tenni kell. Önök mondtak már nekem olyat, hogy örömteli, hogyha valaki Borsodban százezer forintot keres, merthogy tíz éve még ennyit sem keresett, örüljön ennek a fizetésnek.

Mondtak már nekem önök olyat is, hogy azért nem kell foglalkozni a vidékiek bérfelzárkózásával, merthogy pont a legszegényebb megyékben nőnek a legdinamikusabban a bérek.

Legutóbb az innovációs minisztériumnak írtam egy levelet, hogy vajon a kormány támogatja-e a miskolci önkormányzat azon javaslatát, hogy induljon egy

gazdaságpolitikai program azért, hogy a leszakadó országrészekben élők fizetése emelkedjen, felzárkózzon a fővárosi bérszínvonalhoz.

Schanda Tamás államtitkár úr, mondjuk úgy, hogy tagadásba és hazugságba menekült. Először letagadta a problémát, ő is a szokásos fideszes mantrát fújta, hogy itt nincsen semmiféle gond, merthogy érdemi jövedelemkülönbség nincs az egyes országrészek között. Majd utána azt hazudta, hogy a kormánynak nincs is tennivalója ebben a kérdésben, merthogy a kormány nem tud érdemben hatni a piaci viszonyokra. Mondja ezt úgy, hogy ez a kormány egyébként az elmúlt tíz évben mást sem csinált, minthogy hatott a piaci viszonyokra, a mérhetetlen korrupcióval. Folyamatosan beavatkoztak a piaci viszonyokba. Én azt mondom, hogy most is be kell avatkozni a piaci viszonyokba, csak a közpénz áramlásának az irányát meg kell fordítani. Most nem elvenni kell a néptől, hanem adni kell végre a népnek.

Mondom, hogy hogyan, hiszen erről szól a határozati javaslat, amely lényegében három pontban eszközöl bérfelzárkóztatást a vidék Magyarországon élő munkavállalók számára. Az első pont gyakorlatilag megegyezik azzal a javaslattal, amit Miskolc ellenzéki vezetésű önkormányzata is megtett a kormány felé. Ez úgy szól, hogy az állam többségi tulajdonában lévő gazdálkodó szervezetek alkalmazzák az egyenlő munkáért egyenlő bér elvét. Magyarán, lefordítva köznyelvre: mondjuk, egy nyíregyházi postás ne keressen kevesebbet, mint a fővárosi kollégája, hiszen a nyíregyházi postás táskája nem könnyebb semmivel sem, mint a fővárosi postás táskája. Tehát ki kell egyenlíteni a béreket az állami szektorban.

A második pont úgy szól, hogy a magyar kormány tárgyalja újra a multinacionális cégekkel kötött stratégiai megállapodásokat, méghozzá úgy, hogy ezek a stratégiai szerződések ne csak a multiknak adandó kedvezményeket részletezzék, de tartalmazzák azt is, hogy milyen ütemben kívánják ezek a cégek felzárkóztatni a munkavállalók bérszínvonalát. Mondom ezt azért is, mert azért lássuk be, hogy az elmúlt években átlagosan a multik minden egyes újonnan létrehozott munkahely után kaptak 15 millió forint állami támogatást. Lényegében ez számukra egy ingyenpénz volt, ezért cserébe viszont nem minőségi béreket adtak a munkavállalóknak, hanem sokkal inkább rabszolgamunkát, amin változtatni kell. És végezetül: lehetővé kell tenni azt, hogy a kis- és középvállalkozók is tudjanak béreket fejleszteni. Nyilván ezt önerőből nem fogják tudni megtenni, hiszen agyon vannak terhelve, éppen ezért azt mondjuk, hogy például a kormány átfogó járulékcsoökkentéssel tegye lehetővé azt, hogy a forráshoz jussanak a vállalkozások, ezt a forrást pedig kötelező jelleggel fordítsák bérfelzárkóztatásra, hogy meg tudják őrizni a miniségi magyar munkaerőt.

Nem utolsósorban akár azt is megfontolásra ajánlom önöknek, hogy a magyar kormány tegye lehetővé azt, hogy az átlag alatt kereső munkavállalók esetében legyen visszaigényelhető a személyi jövedelemadó 100 százaléka azért, hogy a leszakadó vidéken élő dolgozókat átlagosan akár 40-45 ezer forintos pluszjövedelemhez juttathassuk havonta.

Képviselőtársaim, amit letettem az asztalra, hangsúlyozom, az egy határozati javaslat. Ha tehát önöknek ez így, ebben a formában nem megfelelő, akkor is ezer meg módosító javaslattal lehet ezen változtatni, akkor tegyünk ezt meg. De egy valamit ismerjenek el! Ismerjék el azt, hogy óriási a probléma, és ismerjék el azt, hogy tenni kell azért, hogy az elszegényedő vidék bérfelzárkóztatása végre megtörténjen. Mi azt gondoljuk - és bízom benne, hogy önök is így gondolják -, hogy a vidéki dolgozó is ér annyit, mint egy fővárosi.

Ha ezzel egyetértenek, akkor támogassák a határozati javaslatunkat! Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselőtársaimhoz fordulok a tekintetben, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Szatmáry Kristóf alelnök úré a szó. Már jegyeztem, hogy azt követően Tordai Bence képviselőtársam is jelentkezik. Parancsoljon, alelnök úr!

Kérdések, hozzászólások

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Nem akarok senkit kellemetlen helyzetbe hozni, de bizottsági elnökünk szokta azt mondani, hogy ez a bizottság szakmai vitákat szokott folytatni, és most, ne is haragudjon, de egy politikai pamfletet hallottunk, amit én értek persze, és még talán azt is látom, hogy a céljaival persze nem is vitatkozunk. Talán hosszan lehetne itt sorolni, hogy mennyit is tett, mondom ezt fővárosi képviselőként egyébként, hogy mennyit is tett ez a kormány a magyar vidék felzárkóztatásáért.

Nem mennék bele az ottani lakástámogatásoktól kezdve az infrastruktúra-fejlesztésen át egy csomó mindenig, mert az talán túlfeszítené ezen bizottsági ülésünknek a kereteit. Azt gondolom, hogy ha a vidéki Magyarországnak van támogatója, akkor éppen ez a kormány az, és ez helyes is.

És valóban helyes irány és cél az, hogy Magyarország minden régióját megpróbáljuk a fejlődés mellett egyenletes szintre hozni, csak éppen azok a javaslatok, amelyeket ön megtesz - most nem mennék bele a részletekbe, mert a javaslat amúgy is jó vagy rossz értelemben vett politikai nyilatkozatoktól hemzseg -, de gyakorlatilag kontraproduktív. Tehát mi korábban is elmondtuk, hogy a célokkal egyetértve a piac közvetett támogatásával tudjuk és próbáljuk elérni a kívánatos célt, és azok a beavatkozások, amelyeket ön javasol, azok több esetben éppen ezen térségekben megvalósuló beruházások ellen hathat.

Ebből is, abból is, hogy alapvetően a javaslat egy politikai röpiratszerű javaslat inkább, semmint egy szakmai vitára alkalmas javaslat, mi a magunk részéről nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tordai Bence képviselőtársamé a szó. Egyben kérdezem, hogy ki kíván még hozzászólni a vitához, jelezvén, hogy a bizottsági elnök röviden majd a saját szakmai észrevételeit is a sor végén meg kívánja osztani. Parancsoljon, Tordai képviselőtársam.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönjük a frakcióvezető úrnak az előterjesztést, amivel a Párbeszéd részéről nagyon egyetértünk, annál is inkább, mert megalakulásunk óta mondjuk azt, hogy ezt a bérszakadékot, ami elsősorban valóban földrajzi természetű, fel kell számolni. Tudunk még olyan dimenziókat mondani, nők és férfiak közötti bérkülönbségek vagy más, akár az iskolai végzettségekben mutatkozó, Magyarországon kiugróan nagy bérkülönbségek, amiket kezelni kell. És teljesen egyetértünk ezekkel az eszközökkel, de kiegészíteném még néhány olyan ötlettel, felvetéssel, amit a Párbeszéd az elmúlt években hangoztatott.

Az egyik az uniós fejlesztési források célzott irányítása azokba a gazdaságilag depressziós térségekbe, amelyekről a Fidesz-kormány teljesen elfeledkezett, hiába mondja alelnök úr ennek az ellenkezőjét, de a számok is azt mutatják, hogy sem a gazdasági fejlődés, sem a bérszínvonal nem közeledett a leszakadó térségek és a főváros, illetve a más kulcsvárosok között.

A másik lehetőség, amivel élt az elmúlt években a kormányzat, az a vállalati adócsökkentések. Ha van erre terep, ha van erre lehetőség, akkor nem a multinacionális vállalatoknak, az óriáscégeknek kellett volna adóparadicsomi szintű társasági adót bevezetni és még ebből is hihetetlen kedvezményeket adni - ugye,

tudjuk, 2021-ben az effektív adókulcs mindössze 5 és fél százalék lesz, és ezen belül is minél nagyobb egy vállalat, annál nagyobb kedvezményeket kap.

Arra lett volna szükség, ha foglalkoztatás 70 százalékát adó, és átlagosan alacsonyabb bérszínvonalat kínáló magyar kis- és középvállalkozásoknak jussanak ezek a támogatások vagy kedvezmények.

Illetve a harmadik, amit szintén rendszeresen elmondunk, hogy a bérpolitikát közvetlen módon is tudja az állam befolyásolni, akár az adórendszeren keresztül, akár más módon. Mi speciel az alapjövedelem-programon belül mondjuk azt, hogy szükség van a dolgozóknál is egy alapjövedelemre, a dolgozói alapjövedelem azt eredményezné egy visszafogott, reális minimálbéremeléssel együtt, hogy 250 ezer bruttónál kevesebbet senki nem kereshet napi nyolcórás munkával Magyarországon. A garantált bérminimum pedig 310 ezer forint lenne, és egészen 510 ezer forintos szintig csökkenő mértékben meg kell támogatni a dolgozók nettó jövedelmének növekedését.

Természetesen ezt egy progresszív adórendszerrel, adóvisszatérítéssel vagy más eszközökkel is el lehet érni. Az biztos, hogy az átlag alatti jövedelmeket, a kis- és közepes keresetű dolgozókat támogatni kell akármilyen formában, a végeredmény a lényeg, és erre az elmúlt évtizedben sajnos semmilyen érdemi törekvést nem látunk.

Sőt, a Fidesz a kiskeresetű dolgozók esetében az adóemelés kormánya, hiszen az adójóváírás kivezetésével, az igazságtalan, egykulcsos szja bevezetésével nettó adóemelést követtek el az átlag alatt keresők ellen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Továbbra is bizottsági tagtársaimhoz fordulok a jelentkezéseket illetően. Mivel ilyen nem látok, a bizottság elnöke is hozzá kíván szólni a vitához.

Az én családom egyik ága Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből érkezett. Édesapám Kisvárdán született, és viszonylag jól ismerem a környező falvak életviszonyait, ahol azt látom, hogy brutális szakadék, 30-40 évnyi különbség mutatható ki egy Győr-Moson-Sopron megyei viszonyrendszer és mondjuk a szabolcsi kis falvak viszonyai között. Egészen elképesztő, de akinek 110-120 ezer forint nettót biztosító állása van, nagyon sokszor ezekben a kis falvakban összeteszi a kezeit, és mindent megtesz azért, kiszolgáltató munkakörülményeket vállal, megalázó feltételeket vállal azért, hogy megtarthassa ezt a helyzetet.

Azt is el kell mondani, hogy a rögválóság nem lehet politikai pamflet, hiszen 10 év kormányzás után az Európai Unió legszegényebb régiói közül négy még mindig Magyarországon található, és ezek az évtizedes távolságok lényegében nem csökkentek 2010 óta. Tegyük hozzá a korrektség jegyében, hogy az elmúlt 30 évben kimutatható folyamatról van szó, de 10 év elég kellett volna hogy legyen legalább a közelítésre.

És valóban azt látjuk, hogy a társasági adó csökkentése egy mikro-, egyszázalékos engedményt jelentett mondjuk magyar kis- és közepes méretű vállalkozások számára, viszont adóparadicsomi állapotot hoztak létre multicegek irányába. És most a járványügyi védekezés időszakában és az Auidival aláírtak egy kétmilliárd forintos támogatásról szóló szerződést, amely az Audinak a teljes leállásból fakadó veszteségét Magyarországon ki tudta pótolni, a kieső munkabérekkel együtt. Még egyszer mondom, 100 százalékról beszélünk.

Ugyanakkor magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozásoknál ugyanezt a viselkedést nem láttuk a kormányzat részéről. Ezt az ordító kettős mércét tudná ez a javaslat legalább részben felülírni, feldolgozni, de azt is látjuk, hogy az elképesztő munkahelyteremtési támogatások, a társasági adó kulcsának csökkentése, a multik kényeztetése és a nagyon kedvező klíma kialakítása mellett sem mer vagy nem akar ellenfeltételeket támasztani ez a kormány.

Nem lehet és nem szabad hosszú távon azzal versenyezni, hogy Magyarországon a szaúd-arábiai konferencián elhangzottakhoz mérten kellőképpen alacsonyak a kormány szerint a bérek, és kellőképpen rugalmas a munka törvénykönyve. Én egy olyan Magyarországon képzelek el, ahol nem a dolgozók olcsóságával akar a nemzetközi piacon versenyezni egy kormány, hanem jólétet kíván biztosítani mindenkinek.

Ennek a jólétnek a lehetősége pedig Borsodban vagy a szabolcsi falvakban ugyanúgy kell hogy járjon. A javaslat erről szól, de kellő nyitottsággal természetesen kiegészíthető bármiféle olyan irányba, amely akár még a kormányzat dimenzióiba is befér. A mostani szavazás egy parlamenti vita lehetőségéről szól. Köszönöm szépen.

Amennyiben további jelentkezés nincs, úgy nincs más feladatomban, mint segíteni a határozathozatalt azáltal, hogy megkérdem, ki az, aki támogatja az előterjesztést. *(Jelzésre):* Mielőtt határozunk, természetesen az előterjesztői reagálásra is sor kerül, ha ezt az előterjesztő igényli. *(Jelzésre:)* Úgy látom, hogy igen. Parancsoljon, megadom a szót.

Jakab Péter reagálása

JAKAB PÉTER előterjesztő (Jobbik): Köszönöm szépen a hozzászólásokat. Köszönöm az ellenzéki képviselőtársaim jelzett támogatását. A kormány munkájának a bizonyítványát egyébként kivételesen még a KSH is kiállította, hiszen egy évvel ezelőtt a borsodi és a fővárosi fizetések között 112 ezer forint volt a különbség. Ma ez már 126 ezer forintra emelkedett, tehát, ahogy mondtam, a bérszakadék folyamatosan nő, és ez ellen tenni kell.

Szatmáry képviselőtársam említette, hogy itt valamiféle politikai vita zajlik. Nem, ez nem politikai vita, hanem szakmai vita. Ha politikai vitát keres, akkor kopogtasson a kormánynál, hiszen számtalanszor teszek fel a kormánynak szakmai jellegű, írásbeli kérdéseket, a válasz pedig mindig úgy kezdődik, hogy Gyurcsány, meg kicsit szapuljuk a Jobbikot. Na, az politikai vita, azt kicsit lehetne mellőzni.

Azt is említette, hogy a kormány számtalan lépést tesz a vidék Magyarországnak fejlesztéséért, infrastrukturális beruházásokat is emlegetett. El kell ismerni, hogy vannak olyan fideszes képviselők, akiknek például a balatoni panzió fejlesztésére biztosít a kormány milliőkat, de ebben nagyjából a vidékfejlesztés politikája ki is merül.

Ami pedig a kkv-k támogatását illeti, ugye, látom, hogy a multik rengeteg pénzt kapnak, akár munkahelyenként 15 millió forintos támogatást, és meg kell kérdezni a kkv-kat, hogy mit szólnának ahhoz, ha ők kapnának 15 millió forint vissza nem térítendő támogatást minden egyes újonnan létrehozott munkahely után.

De akár lehetne kopogtatni Borsodban továbbra is, hiszen ott is van egy nagy beruházás, a MOL beruházásáról beszélek, ahol egy konténervárost épített fel az önkormányzat támogatásával ez a részben állami tulajdonban lévő cég. 2000 munkavállalót foglalkoztatnak ott, 75 százalékuk egyébként külföldi. Azt is megkérdeztem az önkormányzattól, hogy részletesen bontsák már ki, hogy mely országokból és hányan érkeztek munkát vállalni hozzánk; nem kaptam választ. Azt mondták, hogy nyugodjak meg, most itt vannak, de majd munkájuk végeztével biztosan el fognak menni. Csak hangsúlyozom, hogy ez a beruházás 12 milliárd forintos, vissza nem térítendő munkahelyteremtési támogatást kap az önkormányzattól és 28 milliárd forint adókedvezményt.

Javasolom ennek az összegnek az átcsoportosítását a vidéken élők bérfelzárkóztatása érdekében. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nincs más dolgunk, mint határozni az előttünk fekvő javaslatról. Kérem, aki támogatja a tárgysorozatba vételt, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 4 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a javaslat sajnálatos módon elvérzett. Köszönöm szépen az érdemi részvételt minden képviselőtársamnak. Ezt a napirendi pontot ezennel lezárom.

Egyebek

Az egyebek van már csak hátra, ezen belül szeretném megkérdezni, hogy van-e bárkinek valamilyen közérdekű bejelentenivalója. *(Nincs jelentkező.)* Mivel ilyet nem látok, szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy előreláthatólag ez volt az utolsó ülésünk ebben az ülészakban. A tárgysorozatba vételek ezen még esetlegesen változtatnak, de a valószínű kép arra mutat, hogy most találkoztunk idén bizottsági kereteken belül utoljára.

Az ülés berekesztése

Ezennel bezárom az ülést, áldott, békés ünnepet, adventi időszakot kívánok és nem utolsósorban jó egészséget mindannyiunknak. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 04 perc)

Z. Kárpát Dániel
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia és Barna Beáta